

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 22



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

22 ianuarie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 022/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 022/02

Cauza C-472/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 23 noiembrie 2017 – Servizi asigurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA/Comisia Europeană, Republica Italiană (Recurs — Ajutoare de stat — Asigurarea creditelor la export — Reasigurare acordată de o întreprindere publică filialei sale — Aporturi de capital pentru a acoperi pierderile filialei — Noțiunea de ajutoare de stat — Imputabilitate în sarcina statului — Criteriul investitorului privat) 2

RO

2018/C 022/03	Cauzele conexe C-596/15 P și C-597/15 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P)/Comisia Europeană [Recurs — Sănătate publică — Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 13 alineatul (3) — Lista mențiunilor de sănătate autorizate înscrise pe produsele alimentare — Substanțe vegetale — Mențiuni de sănătate suspendate — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Articolul 265 TFUE — Luare de poziție a Comisiei Europene — Interesul de a exercita acțiunea — Calitate procesuală activă]	3
2018/C 022/04	Cauza C-658/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Robeco Hollands Bezit NV și alții/Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) [Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Piețe de instrumente financiare — Articolul 4 alineatul (1) punctul 14 — Noțiunea „piață reglementată” — Domeniu de aplicare — Sistem la care participă, pe de o parte, brokeri care reprezintă investitori și, pe de altă parte, agenți ai unor organisme de investiții de „tip deschis” care au obligația de a executa ordine aferente fondurilor lor]	3
2018/C 022/05	Cauza C-671/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Président de l’Autorité de la concurrence/ Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) și alții [Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Articolul 42 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 2200/96 — Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Practici anticoncurențiale — Articolul 101 TFUE — Regulamentul nr. 26 — Regulamentul (CE) nr. 1184/2006 — Organizații de producători — Asociații ale organizațiilor de producători — Misiunile acestor organizații și asociații — Practica stabilirii unor prețuri minime de vânzare — Practică de concertare privind cantitățile introduse pe piață — Practică de schimburi de informații strategice — Piața franceză a andivelor]	4
2018/C 022/06	Cauza C-691/15 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 noiembrie 2017 – Comisia Europeană/Bilbaína de Alquitranes, SA și alții [Recurs — Mediu — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Clasificarea, etichetarea și ambalarea anumitor substanțe și amestecuri — Regulamentul (UE) nr. 944/2013 — Clasificarea substanței smoală, gudron de ulei, temperatură înaltă — Categoriile de toxicitate acvatică acută (H400) și de toxicitate acvatică cronică (H410) — Obligația de diligență — Eroare vădită de apreciere]	5
2018/C 022/07	Cauza C-122/16 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 – British Airways plc/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a transportului aerian de mărfuri — Decizie a Comisiei referitoare la acorduri și la practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri — Viciu de motivare — Motiv de ordine publică invocat din oficiu de instanța Uniunii Europene — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Concluzii ale cererii introductive în primă instanță prin care se solicită anularea în parte a deciziei în litigiu — Interdicție, pentru Tribunalul Uniunii Europene, de a pronunța anularea în tot a deciziei în litigiu — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă)	6
2018/C 022/08	Cauza C-165/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 21 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Beneficiari — Dublă cetățenie — Cetățean al Uniunii care a dobândit cetățenia statului membru gazdă, păstrând totodată cetățenia sa de origine — Drept de ședere în acest stat membru al unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei cetățeanului Uniunii)	7

2018/C 022/09	Cauza C-224/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas [Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Tranzit extern — Transport rutier de mărfuri efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Articolul 267 TFUE — Competența Curții de a interpreta articolele 8 și 11 din Convenția TIR — Nedescărcarea operațiunii TIR — Răspunderea asociației garante — Articolul 8 alineatul (7) din Convenția TIR — Obligația de a pretinde plata, în măsura în care acest lucru este posibil, de la persoana sau persoanele care datorează în mod direct aceste sume înainte de a solicita plata de la asociația garantă — Note explicative anexate la Convenția TIR — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 457 alineatul (2) — Codul vamal comunitar — Articolele 203 și 213 — Persoane care au dobândit sau au deținut mărfurile și care știau sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală]	8
2018/C 022/10	Cauza C-246/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italia) – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Bază de impozitare — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) al doilea paragraf — Limitarea dreptului la reducerea bazei de impozitare în cazul neplătii de către partenerul contractual — Marja de apreciere de care dispun statele membre în cadrul transpunerii — Caracterul proporțional al perioadei de prefinanțare de către operator]	9
2018/C 022/11	Cauza C-250/16 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 noiembrie 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Clauză compromisorie — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006) — Rambursarea unei părți din sumele plătite recurentei — Despăgubiri forfetare]	9
2018/C 022/12	Cauza C-251/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de la Supreme Court – Irlanda) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosnan [Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 4 alineatul (3) litera (a) și articolul 13 secțiunea B litera (g) — Scutirea livrării unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 4 alineatul (3) litera (a) — Principiul interzicerii practicilor abuzive — Aplicabilitate în lipsa unor dispoziții naționale care să transpună acest principiu — Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime]	10
2018/C 022/13	Cauza C-292/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de A Oy [Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Fiscalitate directă — Impozit pe profit — Directiva 90/434/CEE — Articolul 10 alineatul (2) — Transfer de active — Sediul permanent nerezident transferat, în cadrul unei operațiuni de transfer de active, către o societate beneficiară de asemenea nerezidentă — Dreptul statului membru al societății cedente de a impozita profiturile sau plusvalorile acestui sediu rezultate din transferul de active — Legislație națională care prevede impozitarea imediată, din anul transferului, a profiturilor sau a plusvalorilor — Perceperea impozitului datorat ca venit al anului fiscal în care a avut loc operațiunea de transfer de active]	11
2018/C 022/14	Cauza C-308/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 12 alineatele (1) și (2) — Articolul 135 alineatul 1 litera (j) — Operațiuni taxabile — Scutirea livrărilor de clădiri — Noțiunea „prima ocupare” — Noțiunea „transformare”]	11

2018/C 022/15	Cauzele conexe C-374/16 și C-375/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Rochus Geissel, acționând în calitate de lichidator al RGEX GmbH i.L./Finanzamt Neuss (C-374/16) și Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin (C-375/16) [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 168 litera (a), articolul 178 litera (a) și articolul 226 punctul (5) — Deducerea taxei achitate în amonte — Detalii care trebuie să fie menționate, în mod obligatoriu, pe facturi — Încredere legitimă a persoanei impozabile în existența condițiilor dreptului de deducere]	12
2018/C 022/16	Cauza C-381/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Marcă a Uniunii Europene — Articolul 16 — Mărcile ca obiect al dreptului de proprietate — Asimilarea mărcii Uniunii Europene cu marca națională — Articolul 18 — Transferul unei mărci înregistrate în numele agentului sau al reprezentantului titularului mărcii — Dispoziție națională care oferă posibilitatea exercitării unei acțiuni în revendicare a proprietății asupra unei mărci naționale înregistrate cu încălcarea drepturilor titularului sau cu încălcarea unei obligații legale ori contractuale — Compatibilitate cu Regulamentul nr. 207/2009]	13
2018/C 022/17	Cauzele conexe C-427/16 și C-428/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Sofiyski rayonon sad – Bulgaria) – „CHEZ Elektro Bulgaria” AD/Yordan Kotsev (C-427/16), și „FrontEx International” EAD/Emil Yanakiev (C-428/16) [Trimitere preliminară — Concurență — Libera prestare a serviciilor — Stabilirea de către o organizație profesională de avocați a valorilor minime ale onorariilor — Interdicția ca o instanță să dispună rambursarea unor onorarii inferioare acestor valori minime — Reglementare națională care consideră taxa pe valoarea adăugată (TVA) ca făcând parte din prețul unui serviciu furnizat cu ocazia exercitării unei profesii liberale]	13
2018/C 022/18	Cauza C-507/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a), articolul 214 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolele 289 și 290 — Deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată (TVA) datorate sau achitate în amonte — Operațiuni realizate în aval în alte state membre — Regimul de scutire de taxă în statul membru în care se exercită dreptul de deducere]	14
2018/C 022/19	Cauza C-547/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA [Concurență — Article 101 TFUE — Accords entre entreprises — Relations commerciales entre exploitants de stations-service et compagnies pétrolières — Accord d’approvisionnement exclusif à long terme en carburants — Décision par laquelle la Commission européenne rend obligatoires les engagements d’une entreprise — Portée du caractère contraignant à l’égard des juridictions nationales d’une décision sur les engagements adoptée par la Commission — Article 9, paragraphe 1, et article 16, paragraphe 1, du règlement (CE) no 1/2003]	15
2018/C 022/20	Cauza C-424/17 P: Recurs introdus la 14 iulie 2017 de Vilislav Andreev Kaleychev împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 22 iunie 2017 în cauza T-58/17, Kaleychev/Curtea Europeană a Drepturilor Omului	16
2018/C 022/21	Cauza C-455/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 31 iulie 2017 – Benedikt Brisch/TUIfly GmbH	16

2018/C 022/22	Cauza C-456/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Köln (Germania) la 31 iulie 2017 – Gabriela Verena Glanzmann și alții/Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Cauza C-470/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 7 august 2017 – Teresa Coria Garcia și alții/Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Cauza C-549/17 P: Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-346/14 DEP, Yanukovych/Consiliul	17
2018/C 022/25	Cauza C-550/17 P: Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-347/14 DEP, Yanukovych/Consiliul	17
2018/C 022/26	Cauza C-551/17 P: Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-348/14 DEP, Yanukovych/Consiliul	18
2018/C 022/27	Cauza C-577/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 2 octombrie 2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Cauza C-589/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 10 octombrie 2017 – Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Cauza C-597/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 16 octombrie 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie și alții	19
2018/C 022/30	Cauza C-598/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 16 octombrie 2017 – A-Fonds/Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Cauza C-601/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 18 octombrie 2017 – Dirk Harms și alții/Vueling Airlines SA	21
2018/C 022/32	Cauza C-604/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 23 octombrie 2017 – PM/AH	21
2018/C 022/33	Cauza C-606/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 20 octombrie 2017 – IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 și alții	22
2018/C 022/34	Cauza C-612/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 24 octombrie 2017 – Federazione Italiana Golf (FIG)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Cauza C-613/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 24 octombrie 2017 – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	23
2018/C 022/36	Cauza C-616/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal correctionnel de Foix (Franța) la 26 octombrie 2017 – Procureur de la République/Mathieu Blaise și alții	24

2018/C 022/37	Cauza C-618/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance de Limoges (Franța) la 30 octombrie 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA succesoare în drepturi a societății Solfea/Roger Ducloux, Josée Ducloux, născută Lecay	25
2018/C 022/38	Cauza C-619/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 noiembrie 2017 – Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras	26
2018/C 022/39	Cauza C-620/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Székesfehérvári Törvényszék (Ungaria) la 2 noiembrie 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék	26
2018/C 022/40	Cauza C-621/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 noiembrie 2017 – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. și alții	29
2018/C 022/41	Cauza C-623/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Investigatory Powers Tribunal – London (Regatul Unit) la 31 octombrie 2017 – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs și alții	29
2018/C 022/42	Cauza C-630/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski Sud u Rijeci (Croația) la 9 noiembrie 2017 – Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	30
2018/C 022/43	Cauza C-678/17: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda	31

Tribunalul

2018/C 022/44	Cauzele conexe T-101/15 și T-102/15: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Red Bull/EUIPO – Optimum Mark (Combinaison des couleurs bleue et argent) „Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene care constă într-o combinație a culorilor albastră și argintie — Motiv absolut de refuz — Reprezentare grafică suficient de clară și de precisă — Necesitatea unei dispunerii sistematice care să asocieze culorile în mod prestabilit și constant — Încredere legitimă — Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”	33
2018/C 022/45	Cauza T-31/16: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – adp Gauselmann/EUIPO (Juwel) „Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Juwel — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]” .	33
2018/C 022/46	Cauza T-239/16: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Polskie Zdroje/EUIPO (perlage) „Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale perlage — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”	34
2018/C 022/47	Cauza T-254/16: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg)/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul siderurgic — Ajutoare acordate de Belgia în favoarea mai multor întreprinderi din sectorul siderurgic — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestora — Obligația de motivare — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Criteriul investitorului privat”)	35

2018/C 022/48	Cauza T-475/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – FTI Touristik/EUIPO – Prantner și Giersch (Fl) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Fl — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară fly.de — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	35
2018/C 022/49	Cauza T-633/16: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2017 – Bilde/Parlamentul („Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proporționalitate”)	36
2018/C 022/50	Cauza T-634/16: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2017 – Montel/Parlamentul („Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proporționalitate”)	37
2018/C 022/51	Cauza T-687/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă STYLO & KOTON — Motiv absolut de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa relei-credințe”]	37
2018/C 022/52	Cauza T-798/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Hanso Holding/EUIPO (REAL) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative REAL — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul 3 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	38
2018/C 022/53	Cauza T-895/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Toontrack Music/EUIPO (SUPERIOR DRUMMER) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SUPERIOR DRUMMER — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	39
2018/C 022/54	Cauza T-909/16: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Laboratorios Ern/EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NRIM Life Sciences — Marcă națională verbală anterioară RYM — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2001]”]	39
2018/C 022/55	Cauza T-50/17: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Mackevision Medien Design/ EUIPO (TO CREATE REALITY) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TO CREATE REALITY — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	40

2018/C 022/56	Cauza T-670/16: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2017 – Digital Rights Ireland/Comisia („Acțiune în anulare — Spațiul de libertate, justiție și securitate — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Transfer de date cu caracter personal către Statele Unite — Societate cu scop nelucrativ de drept irlandez — Lipsa de protecție a datelor personale pentru persoanele juridice — Operator — Acțiune în numele membrilor și al susținătorilor — Acțiune în interes public — Inadmisibilitate”)	40
2018/C 022/57	Cauza T-423/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 noiembrie 2017 – Nexans France și Nexans/Comisia („Procedură de măsuri provizorii — Concurență — Cabluri electrice — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații care figurează într-o decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)	41
2018/C 022/58	Cauza T-526/17: Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Ruiz Jayo și alții/SRB	42
2018/C 022/59	Cauza T-693/17: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2017 – García Gómez și alții/SRB	42
2018/C 022/60	Cauza T-719/17: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2017 – DuPont de Nemours și alții/Comisia	43
2018/C 022/61	Cauza T-727/17: Acțiune introdusă la 26 octombrie 2017 – PP și alții/SEAE	45
2018/C 022/62	Cauza T-728/17: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2017 – Marininvest și Porting/Comisia	46
2018/C 022/63	Cauza T-731/17: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2017 – Escribà Serra și alții/SRB	48
2018/C 022/64	Cauza T-734/17: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2017 – ViaSat/Comisia	48
2018/C 022/65	Cauza T-738/17: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2017 – STIF-IDF/Comisia	49
2018/C 022/66	Cauza T-748/17: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2017 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i. Beat)	50
2018/C 022/67	Cauza T-749/17: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2017 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i. Beat jess)	50
2018/C 022/68	Cauza T-750/17: Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Comisia	51
2018/C 022/69	Cauza T-756/17: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2017 – CMS Hasche Sigle/EUIPO (WORLD LAW GROUP)	53
2018/C 022/70	Cauza T-758/17: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2017 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT BAR)	53
2018/C 022/71	Cauza T-759/17: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2017 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT Bar)	54
2018/C 022/72	Cauza T-760/17: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2017 – Meesenburg Großhandel/EUIPO (Triotherm+)	55

2018/C 022/73	Cauza T-762/17: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2017 – Grammer/EUIPO (Reprezentarea unei figuri geometrice)	55
2018/C 022/74	Cauza T-763/17: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2017 – Septona/EUIPO – Intersnack Group (welly)	56
2018/C 022/75	Cauza T-765/17: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Kiku/OCSP – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)	56
2018/C 022/76	Cauza T-766/17: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Eglo Leuchten/EUIPO – Di-Ka (design corp de iluminat)	57
2018/C 022/77	Cauza T-767/17: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Eglo Leuchten/EUIPO – Briloner Leuchten (Lampă murală)	58
2018/C 022/78	Cauza T-769/17: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2017 – roelliroelli confectionery schweiz/EUIPO – Tanner (ALPRAUSCH)	58
2018/C 022/79	Cauza T-772/17: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	59
2018/C 022/80	Cauza T-773/17: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)	60
2018/C 022/81	Cauza T-774/17: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (C del M)	60
2018/C 022/82	Cauza T-777/17: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Pan/EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)	61
2018/C 022/83	Cauza T-509/16: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2017 – Baradel și alții/FEI	62
2018/C 022/84	Cauza T-244/17: Ordonanța Tribunalului din 17 noiembrie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia	62

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 022/01)

Ultima publicație

JO C 13, 15.1.2018

Publicații anterioare

JO C 5, 8.1.2018

JO C 437, 18.12.2017

JO C 424, 11.12.2017

JO C 412, 4.12.2017

JO C 402, 27.11.2017

JO C 392, 20.11.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 23 noiembrie 2017 – Servizi asigurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA/Comisia Europeană, Republica Italiană

(Cauza C-472/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Asigurarea creditelor la export — Reasigurare acordată de o întreprindere publică filialei sale — Aporturi de capital pentru a acoperi pierderile filialei — Noțiunea de ajutoare de stat — Imputabilitate în sarcina statului — Criteriul investitorului privat)

(2018/C 022/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA (reprezentanți: M. Siragusa și G. Rizza, avvocati)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, G. Conte și D. Grespan, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) și Sace BT SpA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile aferente procedurii de recurs efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017 – Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P)/Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-596/15 P și C-597/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Sănătate publică — Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 13 alineatul (3) — Lista mențiunilor de sănătate autorizate înscrise pe produsele alimentare — Substanțe vegetale — Mențiuni de sănătate suspendate — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Articolul 265 TFUE — Luare de poziție a Comisiei Europene — Interesul de a exercita acțiunea — Calitate procesuală activă]

(2018/C 022/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) (reprezentanți: M. Weidner, T. Guttau și N. Hußmann, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Grünheid și M. Wilderspin, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 16 septembrie 2015, Bionorica/Comisia (T-619/14, nepublicată, EU:T:2015:723).
- 2) Respinge ca inadmisibilă acțiunea în constatarea abținerii de a acționa formulată de Bionorica SE în cauza T-619/14.
- 3) Respinge recursul în cauza C-597/15 P.
- 4) Bionorica SE și Comisia Europeană suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în primă instanță în cauza T-619/14, cât și cu ocazia recursului în cauza C-596/15 P.
- 5) Obligă Diapharm GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului în cauza C-597/15 P.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Robeco Hollands Bezit NV și alții/ Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

(Cauza C-658/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Piețe de instrumente financiare — Articolul 4 alineatul (1) punctul 14 — Noțiunea „piață reglementată” — Domeniu de aplicare — Sistem la care participă, pe de o parte, brokeri care reprezintă investitori și, pe de altă parte, agenți ai unor organisme de investiții de „tip deschis” care au obligația de a executa ordine aferente fondurilor lor]

(2018/C 022/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamante: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Pârâtă: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că un sistem de negociere în cadrul căruia mai mulți agenți de fonduri și brokeri reprezintă organisme de investiții de „tip deschis” și, respectiv, investitori și care are ca unică vocație să asiste aceste organisme de investiții în obligația lor de a executa ordinele de cumpărare și de vânzare a unităților plasate de investitorii menționați într-în sfera noțiunii „piață reglementată” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Président de l’Autorité de la concurrence/Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) și alții

(Cauza C-671/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Articolul 42 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 2200/96 — Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Practici anticoncurențiale — Articolul 101 TFUE — Regulamentul nr. 26 — Regulamentul (CE) nr. 1184/2006 — Organizații de producători — Asociații ale organizațiilor de producători — Misiunile acestor organizații și asociații — Practica stabilirii unor prețuri minime de vânzare — Practică de concertare privind cantitățile introduse pe piață — Practică de schimburi de informații strategice — Piața franceză a andivelor]

(2018/C 022/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurent: Président de l’Autorité de la concurrence

Intimați: Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim’Santerre SARL, Union des endiviers fostă Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique

Dispozitivul

Articolul 101 TFUE coroborat cu articolul 2 din Regulamentul nr. 26 al Consiliului din 4 aprilie 1962 de aplicare a anumitor reguli de concurență în domeniul producției și comercializării de produse agricole, cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor, cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1184/2006 al Consiliului din 24 iulie 2006 de aplicare a anumitor norme de concurență în domeniul producției și comerțului cu produse agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1182/2007 al Consiliului din 26 septembrie 2007 de stabilire a unor norme specifice cu privire la sectorul fructelor și legumelor și de modificare a Directivelor 2001/112/CE și 2001/113/CE și a Regulamentelor (CEE) nr. 827/68, (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96, (CE) nr. 2826/2000, (CE) nr. 1782/2003 și (CE) nr. 318/2006 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2202/96, precum și cu articolul 122 primul paragraf și cu articolele 175 și 176 din Regulamentul nr. 1234/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 491/2009 al Consiliului din 25 mai 2009, trebuie interpretat în sensul că:

- practici care vizează stabilirea colectivă a unor prețuri minime de vânzare, o concertare privind cantitățile introduse pe piață sau schimburi de informații strategice, precum cele în discuție în litigiul principal, nu pot ieși de sub incidența interdicției privind înțelegerile, prevăzută la articolul 101 alineatul (1) TFUE, atunci când au fost convenite între diferite organizații de producători sau asociații ale organizațiilor de producători, precum și cu entități nerecunoscute de un stat membru în scopul realizării unui obiectiv definit de legiuitorul Uniunii Europene în cadrul organizării comune a pieței vizate, precum organizațiile profesionale care nu au statut de organizație de producători, de asociație a organizațiilor de producători sau de organizație interprofesională în sensul reglementării Uniunii Europene, și
- practici care vizează o concertare privind prețurile sau cantitățile introduse pe piață sau schimburi de informații strategice, precum cele în discuție în litigiul principal, pot ieși de sub incidența interdicției privind înțelegerile, prevăzută la articolul 101 alineatul (1) TFUE, atunci când sunt convenite între membri ai aceleiași organizații de producători sau ai aceleiași asociații a organizațiilor de producători recunoscute de un stat membru și sunt strict necesare pentru îndeplinirea obiectivului sau a obiectivelor atribuite organizației de producători sau asociației organizațiilor de producători vizate, în conformitate cu reglementarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 noiembrie 2017 – Comisia Europeană/Bilbaína de Alquitranes, SA și alții

(Cauza C-691/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Mediu — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Clasificarea, etichetarea și ambalarea anumitor substanțe și amestecuri — Regulamentul (UE) nr. 944/2013 — Clasificarea substanței smoală, gudron de ulei, temperatură înaltă — Categoriile de toxicitate acvatică acută (H400) și de toxicitate acvatică cronică (H410) — Obligația de diligență — Eroare vădită de apreciere]

(2018/C 022/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Talabér-Ritz și P.J. Loewenthal, agenți)

Celelalte părți din procedură: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (reprezentanți: K. Van Maldegem, C. Mereu și M. Grunchard, avocați și P. Sellar, advocate); Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: N. Herbatschek, W. Broere și M. Heikkilä, agenți), GrafTech Iberica, SL (reprezentanți: C. Mereu, K. Van Maldegem, și M. Grunchard, avocați și P. Sellar, advocate)

Interveniente în susținerea recurențelor: Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. Thorning și M. N. Lyshøj, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și R. Kanitz, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, C. S. Schillemans și J. Langer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., de Industrial Química del Nalón SA, de Koppers Denmark A/S, de Koppers UK Ltd, de Koppers Netherlands BV, de Rütgers basic aromatics GmbH, de Rütgers Belgium NV, de Rütgers Poland sp. z o.o., de Bawtry Carbon International Ltd, de Grupo Ferroatlántica SA, de SGL Carbon GmbH (Germania), de SGL Carbon GmbH (Austria), de SGL Carbon, de SGL Carbon SA, de SGL Carbon Polska S.A., de ThyssenKrupp Steel Europe AG și de Tokai efcicarbon GmbH, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii în care s-a dat Ordonanța vicepreședintelui Curții din 7 iulie 2016, Comisia/Bilbaína de Alquitranes și alții (C-691/15 P-R, nepublicată, EU:C:2016:597).
- 3) Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) GrafTech Iberica SL și Agenția Europeană pentru Produse Chimice suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 – British Airways plc/Comisia Europeană (Cauza C-122/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a transportului aerian de mărfuri — Decizie a Comisiei referitoare la acorduri și la practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri — Viciu de motivare — Motiv de ordine publică invocat din oficiu de instanța Uniunii Europene — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Concluzii ale cererii introductive în primă instanță prin care se solicită anularea în parte a deciziei în litigiu — Interdicție, pentru Tribunalul Uniunii Europene, de a pronunța anularea în tot a deciziei în litigiu — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă)

(2018/C 022/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Airways plc (reprezentanți: J. Turner, QC, și R. O'Donoghue, barrister, mandatați de A. Lyle-Smythe, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și A. Dawes, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Obligă British Airways plc la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-165/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 21 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Beneficiari — Dublă cetățenie — Cetățean al Uniunii care a dobândit cetățenia statului membru gazdă, păstrând totodată cetățenia sa de origine — Drept de ședere în acest stat membru al unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei cetățeanului Uniunii)

(2018/C 022/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Toufik Lounes

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Dispozitivul

Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretată în sensul că, într-o situație în care un cetățean al Uniunii Europene a făcut uz de libertatea sa de circulație deplasându-se și având reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este, în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau al articolului 16 alineatul (1) din această directivă, iar ulterior a dobândit cetățenia acestui stat membru, păstrând totodată și cetățenia sa de origine, și, după mai mulți ani, s-a căsătorit cu un resortisant al unui stat terț, cu care continuă să locuiască pe teritoriul statului membru respectiv, acest resortisant nu beneficiază de un drept de ședere derivat în statul membru în discuție în temeiul dispozițiilor directivei menționate. El poate însă să beneficieze de un asemenea drept de ședere în temeiul articolului 21 alineatul (1) TFUE, în condiții care nu trebuie să fie mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 2004/38 pentru acordarea dreptului amintit unui resortisant al unui stat terț membru al familiei unui cetățean al Uniunii care și-a exercitat dreptul de liberă circulație stabilindu-se într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este.

(¹) JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas

(Cauza C-224/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Tranzit extern — Transport rutier de mărfuri efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Articolul 267 TFUE — Competența Curții de a interpreta articolele 8 și 11 din Convenția TIR — Nedescărcarea operațiunii TIR — Răspunderea asociației garante — Articolul 8 alineatul (7) din Convenția TIR — Obligația de a pretinde plata, în măsura în care acest lucru este posibil, de la persoana sau persoanele care datorează în mod direct aceste sume înainte de a solicita plata de la asociația garantă — Note explicative anexate la Convenția TIR — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 457 alineatul (2) — Codul vamal comunitar — Articolele 203 și 213 — Persoane care au dobândit sau au deținut mărfurile și care știau sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală]

(2018/C 022/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

Intimat: Nachalnik na Mitnitsa Burgas

Dispozitivul

- 1) Curtea este competentă să se pronunțe cu titlu preliminar cu privire la interpretarea articolelor 8 și 11 din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, semnată la Geneva la 14 noiembrie 1975 și aprobată în numele Comunității Economice Europene prin Regulamentul (CEE) nr. 2112/78 al Consiliului din 25 iulie 1978, în versiunea modificată și consolidată publicată în cadrul Deciziei 2009/477/CE a Consiliului din 28 mai 2009.
- 2) Articolul 8 alineatul (7) din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, aprobată în numele Comunității prin Regulamentul nr. 2112/78, în versiunea modificată și consolidată publicată în cadrul Deciziei 2009/477, trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în cauză în litigiul principal, autoritățile vamale și-au îndeplinit obligația, enunțată în dispoziția menționată, de a pretinde plata drepturilor și a taxelor la import vizate, în măsura în care este posibil, de la titularul carnetului TIR în calitate de persoană care datorează în mod direct aceste sume, înainte de a introduce o reclamație la asociația garantă.
- 3) Articolul 203 alineatul (3) a treia liniuță și articolul 213 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie să fie interpretate în sensul că împrejurarea că un destinatar a dobândit sau a avut în posesie mărfuri despre care știa că fuseseră transportate sub acoperirea unui carnet TIR și faptul că nu s-a stabilit că aceste mărfuri au fost prezentate și declarate la biroul vamal de destinație nu sunt în sine suficiente pentru a se considera că un astfel de destinatar știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile menționate au fost sustrate de sub supravegherea vamală în sensul celei dintâi dintre aceste dispoziții, astfel încât acesta trebuie să fie considerat răspunzător în solidar pentru datoria vamală în temeiul celei de a doua dintre aceste dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Italia) – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Cauza C-246/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Bază de impozitare — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) al doilea paragraf — Limitarea dreptului la reducerea bazei de impozitare în cazul neplății de către partenerul contractual — Marja de apreciere de care dispun statele membre în cadrul transpunerii — Caracterul proporțional al perioadei de prefinanțare de către operator]

(2018/C 022/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Enzo Di Maura

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Dispozitivul

Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că un stat membru nu poate condiționa reducerea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată de caracterul infructuos al unei proceduri colective atunci când o astfel de procedură este susceptibilă să dureze mai mult de zece ani.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 noiembrie 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-250/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Clauză compromisorie — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006) — Rambursarea unei părți din sumele plătite recurentei — Despăgubiri forfetare]

(2018/C 022/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (reprezentant: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și F. Moro, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de la Supreme Court – Irlanda) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosnan

(Cauza C-251/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 4 alineatul (3) litera (a) și articolul 13 secțiunea B litera (g) — Scutirea livrării unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 4 alineatul (3) litera (a) — Principiul interzicerii practicilor abuzive — Aplicabilitate în lipsa unor dispoziții naționale care să transpună acest principiu — Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime]

(2018/C 022/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Recurenți: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Intimat: T. G. Brosnan

Dispozitivul

- 1) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că poate fi aplicat direct, independent de o măsură națională de transpunere a sa în ordinea juridică internă, pentru a refuza scutirea de taxa pe valoarea adăugată a vânzărilor de bunuri imobile, precum cele în discuție în litigiul principal, efectuate înaintea pronunțării Hotărârii din 21 februarie 2006, Halifax și alții (C-255/02, EU:C:2006:121), fără ca principiile securității juridice și protecției încrederii legitime să i se opună.
- 2) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretată în sensul că, în ipoteza în care operațiunile în discuție în litigiul principal ar face obiectul unei recalificări în aplicarea principiului interzicerii practicilor abuzive, acelea dintre operațiuni care nu constituie o asemenea practică pot fi supuse plății taxei pe valoarea adăugată în temeiul dispozițiilor relevante ale reglementării naționale care prevede o asemenea supunere la plata taxei.
- 3) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că pentru a stabili, în conformitate cu punctul 75 din Hotărârea din 21 februarie 2006, Halifax și alții (C-255/02, EU:C:2006:121), dacă scopul esențial al operațiunilor în discuție în litigiul principal este sau nu este obținerea unui avantaj fiscal, se impune să se ia în considerare în mod izolat obiectivul contractelor de închiriere anterioare vânzărilor de bunuri imobiliare în discuție în litigiul principal.
- 4) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că livrările de bunuri imobiliare precum cele în discuție în litigiul principal pot conduce la obținerea unui avantaj fiscal contrar obiectivului dispozițiilor relevante din A șasea directivă 77/388/CEE atunci când aceste bunuri imobiliare, înaintea vânzării lor către terți cumpărători, nu au făcut încă obiectul unei utilizări efective de către proprietarul sau locatarul lor. Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă aceasta este situația în cadrul litigiului principal.

- 5) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că este aplicabil într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, care privește eventuala scutire de taxa pe valoarea adăugată a unei operațiuni de livrare de bunuri imobiliare.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hallinto-oikeus – Finlanda) – procedură inițiată de A Oy

(Cauza C-292/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Fiscalitate directă — Impozit pe profit — Directiva 90/434/CEE — Articolul 10 alineatul (2) — Transfer de active — Sediul permanent nerezident transferat, în cadrul unei operațiuni de transfer de active, către o societate beneficiară de asemenea nerezidentă — Dreptul statului membru al societății cedente de a impozita profiturile sau plusvalorile acestui sediu rezultate din transferul de active — Legislație națională care prevede impozitarea imediată, din anul transferului, a profiturilor sau a plusvalorilor — Perceperea impozitului datorat ca venit al anului fiscal în care a avut loc operațiunea de transfer de active]

(2018/C 022/13)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

A Oy

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cazul în care o societate rezidentă transferă, în cadrul unei operațiuni de transfer de active, un sediu permanent nerezident către o societate de asemenea nerezidentă, pe de o parte, prevede impozitarea imediată a plusvalorilor rezultate din această operațiune și, pe de altă parte, nu permite amânarea percepției impozitului datorat, în condițiile în care, într-o situație națională echivalentă, astfel de plusvalori nu sunt impozitate decât în momentul cesionării activelor transferate, în măsura în care această legislație nu permite amânarea percepției unui astfel de impozit.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelný Sąd Administracyjny – Polonia) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Cauza C-308/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 12 alineatele (1) și (2) — Articolul 135 alineatul 1 litera (j) — Operațiuni taxabile — Scutirea livrărilor de clădiri — Noțiunea „prima ocupare” — Noțiunea „transformare”]

(2018/C 022/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelný Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Dispozitivul

Articolul 12 alineatele (1) și (2) și articolul 135 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care condiționează scutirea de taxa pe valoarea adăugată a livrărilor de clădiri de respectarea cerinței ca prima ocupare a acestora să aibă loc în cadrul unei operațiuni taxabile. Aceleași dispoziții trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o astfel de reglementare națională să condiționeze o asemenea scutire de respectarea cerinței ca, în cazul unei „îmbunătățiri” a unei clădiri existente, cheltuielile efectuate să nu fi depășit 30 % din valoarea sa inițială, cu condiția ca noțiunea „îmbunătățire” menționată anterior să fie interpretată în același mod ca noțiunea „transformare” prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2006/112, și anume în sensul că clădirea în cauză trebuie să fi suferit modificări semnificative destinate să îi modifice utilizarea sau să îi schimbe considerabil condițiile de ocupare.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Rochus Geissel, acționând în calitate de lichidator al RGEX GmbH i.L./Finanzamt Neuss (C-374/16) și Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin (C-375/16)

(Cauzele conexe C-374/16 și C-375/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 168 litera (a), articolul 178 litera (a) și articolul 226 punctul (5) — Deducerea taxei achitate în amonte — Detalii care trebuie să fie menționate, în mod obligatoriu, pe facturi — Încredere legitimă a persoanei impozabile în existența condițiilor dreptului de deducere]

(2018/C 022/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurente: Rochus Geissel, în calitate de lichidator al RGEX GmbH i.L. (C-374/16), Finanzamt Bergisch Gladbach (C-375/16)

Intimați: Finanzamt Neuss(C-374/16), Igor Butin (C-375/16)

Dispozitivul

Articolul 168 litera (a) și articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu articolul 226 punctul (5) din această directivă trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care condiționează exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor de indicarea pe factură a adresei locului în care emitentul acesteia își desfășoară activitatea economică.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo

(Cauza C-381/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Marcă a Uniunii Europene — Articolul 16 — Mărcile ca obiect al dreptului de proprietate — Asimilarea mărcii Uniunii Europene cu marca națională — Articolul 18 — Transferul unei mărci înregistrate în numele agentului sau al reprezentantului titularului mărcii — Dispoziție națională care oferă posibilitatea exercitării unei acțiuni în revendicare a proprietății asupra unei mărci naționale înregistrate cu încălcarea drepturilor titularului sau cu încălcarea unei obligații legale ori contractuale — Compatibilitate cu Regulamentul nr. 207/2009]

(2018/C 022/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurent: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Intimat: Esteban Torras Ferrazzuolo

Dispozitivul

Articolele 16 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] trebuie interpretate în sensul că nu se opun aplicării în cazul unei mărci a Uniunii Europene a unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia o persoană prejudiciată prin înregistrarea unei mărci, solicitată cu încălcarea drepturilor acesteia sau cu încălcarea unei obligații legale, este îndreptățită să revendice proprietatea asupra mărcii respective, atât timp cât situația în cauză nu se regăsește printre cele care intră sub incidența articolului 18 din acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 noiembrie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – „CHEZ Elektro Bulgaria” AD/Yordan Kotsev (C-427/16), și „FrontEx International” EAD/Emil Yanakiev (C-428/16)

(Cauzele conexe C-427/16 și C-428/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Concurență — Libera prestare a serviciilor — Stabilirea de către o organizație profesională de avocați a valorilor minime ale onorariilor — Interdicția ca o instanță să dispună rambursarea unor onorarii inferioare acestor valori minime — Reglementare națională care consideră taxa pe valoarea adăugată (TVA) ca făcând parte din prețul unui serviciu furnizat cu ocazia exercitării unei profesii liberale]

(2018/C 022/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „CHEZ Elektro Bulgaria” AD (C-427/16), „FrontEx International” EAD (C-428/16)

Pârâți: Yordan Kotsev (C-427/16), / Emil Yanakiev (C-428/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiile principale, care, pe de o parte, nu permite avocatului și clientului său să convină o remunerație cu o valoare inferioară valorii minime stabilite printr-un regulament adoptat de o organizație profesională de avocați, precum Vissh advokatski savet (Consiliul Superior al Baroului, Bulgaria), în caz contrar acest avocat făcând obiectul unei proceduri disciplinare, și, pe de altă parte, nu autorizează instanța să dispună rambursarea unei valori a onorariilor inferioare acestei valori minime, este susceptibilă să restrângă concurența pe piața internă în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă o astfel de reglementare, având în vedere modalitățile concrete de aplicare a acesteia, corespunde în mod veritabil unor obiective legitime și dacă restricțiile impuse în acest fel sunt limitate la ceea ce este necesar pentru a asigura punerea în aplicare a acestor obiective legitime.
- 2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE și cu Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, în temeiul căreia persoanele juridice și comercianții independenți beneficiază de o rambursare a remunerației avocatului, dispusă de instanța națională, dacă au fost reprezentați de un consilier juridic.
- 3) Articolul 78 primul paragraf litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, în temeiul căreia taxa pe valoarea adăugată face parte integrantă din onorariile avocaților înregistrați, dacă acest lucru are ca efect o dublă supunere a acestor onorarii taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-507/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a), articolul 214 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolele 289 și 290 — Deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată (TVA) datorate sau achitate în amonte — Operațiuni realizate în aval în alte state membre — Regimul de scutire de taxă în statul membru în care se exercită dreptul de deducere]

(2018/C 022/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Entertainment Bulgaria System EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009, trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care împiedică o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul acestui stat membru să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată în amonte în acest stat membru pentru servicii furnizate de persoane impozabile stabilite în alte state membre și utilizate pentru furnizarea de prestări de servicii în alte state membre decât cel în care este stabilită această persoană impozabilă, pentru motivul că aceasta este identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în temeiul unuia sau al celuilalt dintre cele două cazuri prevăzute la articolul 214 alineatul (1) literele (d) și (e) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162. În schimb, articolul 168 litera (a) și articolul 169 litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/162, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru care împiedică o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul acestui stat membru și care beneficiază în respectivul stat de un regim de scutire de taxă să exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorate sau achitate în amonte în acest stat pentru servicii furnizate de persoane impozabile stabilite în alte state membre și utilizate pentru furnizarea de prestări de servicii în alte state membre decât cel în care este stabilită această persoană impozabilă.

(¹) JO C 441, 28.11.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Cauza C-547/16) (¹)

[*Concurrence — Article 101 TFUE — Accords entre entreprises — Relations commerciales entre exploitants de stations-service et compagnies pétrolières — Accord d’approvisionnement exclusif à long terme en carburants — Décision par laquelle la Commission européenne rend obligatoires les engagements d’une entreprise — Portée du caractère contraignant à l’égard des juridictions nationales d’une décision sur les engagements adoptée par la Commission — Article 9, paragraphe 1, et article 16, paragraphe 1, du règlement (CE) no 1/2003*]

(2018/C 022/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurenți: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Intimată: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Dispozitivul

Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] trebuie interpretat în sensul că o decizie privind angajamentele adoptată de Comisia Europeană cu privire la anumite acorduri între întreprinderi, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din acest regulament, nu se opune ca instanțele naționale să examineze conformitatea acordurilor în cauză cu normele de concurență și să constate, dacă este cazul, nulitatea acestora în temeiul articolului 101 alineatul (2) TFUE.

(¹) JO C 22, 23.1.2017.

Recurs introdus la 14 iulie 2017 de Vilislav Andreev Kaleychev împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 22 iunie 2017 în cauza T-58/17, Kaleychev/Curtea Europeană a Drepturilor Omului

(Cauza C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Vilislav Andreev Kaleychev (reprezentant: K. Mladenova, адвокат)

Cealaltă parte din procedură: Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Prin ordonanța din 22 noiembrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a hotărât că recursul este inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 31 iulie 2017 – Benedikt Brisch/TUIfly GmbH

(Cauza C-455/17)

(2018/C 022/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Benedikt Brisch

Pârâtă: TUIfly GmbH

Prin Ordonanța din 21 septembrie 2017, cauza a fost radiată din registrul Curții.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Köln (Germania) la 31 iulie 2017 – Gabriela Verena Glanzmann și alții/Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-456/17)

(2018/C 022/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann, Loris Glanzmann

Pârâtă: Deutsche Lufthansa AG

Cauza a fost radiată din registrul Curții prin Ordonanța din 6 octombrie 2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 7 august 2017 – Teresa Coria Garcia și alții/Austrian Airlines AG

(Cauza C-470/17)

(2018/C 022/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamante: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria, Miriam Coria Garcia

Pârâtă: Austrian Airlines AG

Prin Ordonanța Curții din 25 octombrie 2017, cauza a fost radiată din registrul Curții.

Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-346/14 DEP, Yanukovych/Consiliul

(Cauza C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, Advocate)

Celelalte părți din procedură: Viktor Viktorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Republica Polonă, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 23 noiembrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-347/14 DEP, Yanukovych/Consiliul

(Cauza C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, Advocate)

Celelalte părți din procedură: Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 23 noiembrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 19 septembrie 2017 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 în cauza T-348/14 DEP, Yanukovych/Consiliul

(Cauza C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, Advocate)

Celelalte părți din procedură: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 23 noiembrie 2017, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 2 octombrie 2017 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Cauza C-577/17)

(2018/C 022/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Pârâți: Clinton Osas Alake alias Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo și Prince Nomamidobo

Întrebările preliminare

1. Statul membru solicitat care, potrivit criteriilor de la capitolul III din Regulamentul Dublin III ⁽¹⁾, este statul membru responsabil poate să aprobe efectiv cererea de reprimire, prezentată în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III și atunci când termenul de răspuns prevăzut la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III a expirat deja, iar statul membru solicitat a respins anterior cererea de reprimire și a răspuns negativ la cererea de reexaminare întemeiată pe articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare ⁽²⁾, fără să încalce termenul prevăzut în acest sens?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

În cazul în care statul membru responsabil, determinat pe baza criteriilor prevăzute la capitolul III din Regulamentul Dublin III, respinge cererea de reprimire în termenul prevăzut, statul membru solicitant, în care s-a prezentat noua cerere are obligația să o examineze, pentru a garanta că cererea în discuție este examinată de un stat membru în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013 L 180, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 222, p. 3 Ediție specială 19/vol. 6, p. 140).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 10 octombrie 2017 – Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

(Cauza C-589/17)

(2018/C 022/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prenatal S.A.

Pârât: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Întrebările preliminare

- 1) Decizia C(2008) 6317 final a Comisiei din 3 noiembrie 2008, prin care se constată că se impune înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import și că nu se justifică remiterea acestora într-o situație specială privind importul de produse textile declarate originare din Jamaica (cauza REM 03/07) este contrară dreptului Uniunii, în special articolului 220 alineatul (2) litera (b) și articolului 239 din Codul vamal comunitar?
- 2) Atunci când, în cazul formulării unei cereri de remitere, Comisia notifică o decizie conform căreia cauza conține elemente de fapt și de drept comparabile cu cele dintr-o cauză anterioară, care a fost soluționată deja de aceasta, sau o decizie în sensul că există o cauză comparabilă pendinte, trebuie să se considere că oricare dintre aceste decizii reprezintă un act juridic care are caracter juridic obligatoriu pentru autoritățile din statul membru în care s-a depus cererea de remitere și care, prin urmare, poate fi atacat de persoana care solicită remiterea [articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾] sau neînscrierea în evidența contabilă a taxelor [articolul 220 alineatul (2) litera (b) din codul menționat]?
- 3) În cazul în care deciziile respective ale Comisiei nu sunt considerate acte cu caracter juridic obligatoriu, revine autorităților naționale sarcina de a aprecia dacă în prezenta cauză există elemente de fapt sau de drept comparabile cu cele dintr-o altă cauză?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ, dacă s-a efectuat analiza respectivă și s-a concluzionat că nu există elemente de fapt sau de drept comparabile, se impune aplicarea articolului 905 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽²⁾ și, prin urmare, Comisia trebuie să adopte o decizie cu caracter juridic obligatoriu pentru autoritățile naționale respective?

⁽¹⁾ JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol.5, p. 58.

⁽²⁾ JO 1993 L 253, p. 1, Ediție specială 2/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 16 octombrie 2017 – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie și alții

(Cauza C-597/17)

(2018/C 022/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten și alții, Plast. Surg. și alții, Belgian Society for Private Clinics și alții

Pârât: Ministerraad

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 132 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că prevede că scutirea menționată se aplică, atât în ceea ce privește terapiile convenționale, cât și cele neconvenționale, numai persoanelor care exercită profesiuni medicale sau paramedicale reglementate de dispozițiile naționale în domeniul prestării de îngrijiri medicale și care îndeplinesc cerințele prevăzute de aceste dispoziții, precum și în sensul că sunt excluse de la această scutire persoanele care nu îndeplinesc aceste cerințe, dar sunt membre ale unei asociații profesionale a chiropracticienilor și osteopaților și respectă condițiile impuse de această asociație?
- 2) În special din perspectiva neutralității fiscale, articolul 132 alineatul (1) literele (b), (c) și (e), articolul 134 și articolul 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu punctele 3 și 4 din anexa III la directivă trebuie interpretate
 - a) în sensul că sunt contrare unei dispoziții naționale care prevede aplicarea unei cote reduse de TVA în cazul produselor farmaceutice și dispozitivelor medicale utilizate pentru intervenții sau tratamente cu caracter terapeutic, în condițiile în care produselor farmaceutice și dispozitivelor medicale utilizate pentru intervenții sau tratamente cu caracter pur estetic, sau care sunt în strânsă legătură cu acestea, li se aplică cota standard de TVA
 - b) sau în sensul că permit tratamentul egal al celor două cazuri menționate sau chiar impun un astfel de tratament?
- 3) Curtea Constituțională are obligația să mențină temporar consecințele dispozițiilor care trebuie anulate, precum și eventual pe cele ale dispozițiilor care trebuie anulate în tot sau în parte, în cazul în care, din răspunsul dat la prima sau la a doua întrebare reiese că acestea sunt contrare dreptului Uniunii, pentru ca legiuitorul să fie pus în situația de a le armoniza cu acesta?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la
16 octombrie 2017 – A-Fonds/Inspecteur van de Belastingdienst**

(Cauza C-598/17)

(2018/C 022/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Apelantă: A-Fonds

Intimat: Inspecteur van de Belastingdienst

Întrebările preliminare

- 1) Extinderea domeniului de aplicare al unei scheme de ajutor existente, ca urmare a faptului că un contribuabil se prevalează cu succes de dreptul la libera circulație a capitalurilor, prevăzut la articolul 56 TCE (în prezent, articolul 63 TFUE), constituie un ajutor nou, care trebuie considerat o modificare a unui ajutor existent?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, misiunea care revine instanței naționale în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE se opune să i se acorde contribuabilului o facilitate fiscală, pe care acesta o poate pretinde în temeiul articolului 56 TCE (în prezent articolul 63 TFUE) sau instanța națională trebuie să notifice Comisiei decizia preconizată referitoare la acordarea acestei facilități, sau, având în vedere misiunea de verificare care îi revine în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE, instanța națională trebuie să acționeze în alt mod sau să ia altă măsură?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 18 octombrie 2017 –
Dirk Harms și alții/Vueling Airlines SA**

(Cauza C-601/17)

(2018/C 022/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, ultimii patru reprezentați de părinții lor, Dirk Harms și Ann-Kathrin Harms

Pârâtă: Vueling Airlines SA

Întrebarea preliminară

Noțiunea „rambursarea, [...] în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 7 alineatul (3), a întregului cost al biletului, la prețul de achiziție”, potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 261/2004⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se referă la suma plătită de pasager pentru biletul de zbor sau se va lua în considerare suma primită efectiv de operatorul de transport aerian pârât, în cazul în care procesul de rezervare implică un intermediar, care încasează diferența dintre suma plătită de pasager și suma încasată de operatorul de transport aerian, fără însă a o divulga?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificarea în JO 2016, L 94, p. 17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 23 octombrie
2017 – PM/AH**

(Cauza C-604/17)

(2018/C 022/32)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: PM

Intimată: AH

Întrebarea preliminară

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ permite examinarea cauzelor cu privire la răspunderea părintească, fără să fie întrunite condițiile prevăzute la articolele 8 și 12 din regulament, de către o instanță a unui stat membru care este competentă să examineze acțiunea de divorț în temeiul articolului 3 din regulament, atunci când dreptul național al acestui stat membru obligă instanța să se pronunțe din oficiu asupra exercitării drepturilor părintești, dreptului de vizită, precum și asupra atribuirii și utilizării domiciliului comun al soților, în același timp cu cererea de divorț?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JP 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 20 octombrie 2017 – IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 și alții

(Cauza C-606/17)

(2018/C 022/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: IBA Molecular Italy Srl

Intimați: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea Uniunii Europene în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolele 1 și 2 din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾, include în domeniul său de aplicare și operațiunile complexe prin care o autoritate contractantă publică intenționează să atribuie direct unui operator economic determinat o finanțare cu scop special, având ca obiectiv exclusiv realizarea de produse destinate să fie furnizate cu titlu gratuit, fără o procedură ulterioară de cerere de ofertă, diferitor autorități administrative, scutite de plata oricărei contrapartide către furnizorul menționat mai sus? Prin urmare, reglementarea europeană amintită se opune unei reglementări naționale care permite atribuirea directă a unei finanțări cu scop special având ca obiectiv realizarea de produse destinate să fie furnizate, fără o procedură ulterioară de cerere de ofertă, diferitor autorități administrative, scutite de plata oricărei contrapartide către furnizorul menționat mai sus?
- 2) Reglementarea Uniunii Europene în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolele 1 și 2 din Directiva 2004/18/CE și articolele 49, 56, 105 și următoarele din Tratatul [privind funcționarea] Uniunii Europene, se opune unei reglementări naționale care – asimilând spitalele private „clasificate” cu cele publice prin integrarea lor în sistemul programului public național de sănătate, guvernat de convenții speciale, distincte de raporturile obișnuite de acreditare încheiate cu celelalte entități private care participă la sistemul de acordare a prestațiilor de sănătate – în situația în care nu sunt îndeplinite nici cerințele necesare pentru recunoașterea drept organism de drept public, nici condițiile de atribuire directă, potrivit modelului *in house providing*, le exclude din domeniul de aplicare al dispozițiilor naționale și europene privind contractele de achiziții publice, inclusiv în cazurile în care astfel de entități sunt abilitate să realizeze și să furnizeze cu titlu gratuit unităților publice de sănătate produse specifice necesare pentru desfășurarea activității din domeniul sănătății, primind în același timp o finanțare publică în scopul realizării unor asemenea produse?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 24 octombrie 2017 –
Federazione Italiana Golf (FIG)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e
delle Finanze**

(Cauza C-612/17)

(2018/C 022/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federazione Italiana Golf (FIG)

Pârâte: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „intervenți[e] publică sub forma normelor generale aplicabile tuturor unităților care au același obiect de activitate” prevăzută la punctul 20.15 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 ⁽¹⁾ (denumit SEC 2010) trebuie interpretată în sens larg, și anume în sensul că include de asemenea competențe de direcție cu caracter sportiv (așa-numitul *soft law*) și competențe de recunoaștere, prevăzute de lege, în scopul dobândirii personalității juridice și a posibilității de operare în domeniul sportului, ambele competențe privind în general toate federațiile sportive naționale italiene?
- 2) Indicatorul general de control prevăzut la punctul 20.15 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 (denumit SEC 2010) („capacitatea de a determina politica sau programul unei unități instituționale”) trebuie interpretat în sens material, drept capacitatea de a conduce, de a restricționa și de a condiționa activitatea de gestionare a unei entități fără scop lucrativ, sau poate fi interpretat într-un sens lipsit de caracter tehnic, și anume în sensul că include de asemenea competențe de supraveghere externă diferite de cele definite prin indicatorii specifici de control prevăzuți la literele (a), (b), (c), (d) și (e) ale punctului 20.15 (precum, de exemplu, competențe de aprobare a bugetelor, de numire a cenzorilor, de aprobare a statutelor și a anumitor tipuri de regulamente, de direcție sportivă sau de recunoaștere în scopuri sportive)?
- 3) Potrivit prevederilor coroborate ale punctelor 20.15, 4.125 și 4.126 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 (denumit SEC 2010), pot fi luate în considerare cotizațiile membrilor în scopul de a aprecia dacă există sau nu există un control public, iar un quantum ridicat al cotizațiilor menționate, împreună cu celelalte venituri proprii, poate atesta, în lumina particularităților speței concrete, existența unei capacități semnificative de autodeterminare a unei instituții fără scop lucrativ?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO 2013, L 174, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 24 octombrie 2017 –
Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT**

(Cauza C-613/17)

(2018/C 022/35)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Pârât: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „intervenți[e] publică sub forma normelor generale aplicabile tuturor unităților care au același obiect de activitate” prevăzută la punctul 20.15 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 ⁽¹⁾ (denumit SEC 2010) trebuie interpretată în sens larg, și anume în sensul că include de asemenea competențe de direcție cu caracter sportiv (așa-numitul „soft law”) și competențe de recunoaștere, prevăzute de lege, în scopul dobândirii personalității juridice și a posibilității de operare în domeniul sportului, ambele competențe privind în general toate federațiile sportive naționale italiene?
- 2) Indicatorul general de control prevăzut la punctul 20.15 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 (denumit SEC 2010) („capacitatea de a determina politica sau programul unei unități instituționale”) trebuie interpretat în sens material, drept capacitatea de a conduce, de a restricționa și de a condiționa activitatea de gestionare a unei entități fără scop lucrativ, sau poate fi interpretat într-un sens lipsit de caracter tehnic, și anume în sensul că include de asemenea competențe de supraveghere externă diferite de cele definite prin indicatorii specifici de control prevăzuți la literele (a), (b), (c), (d) și (e) ale punctului 20.15 (precum, de exemplu, competențe de aprobare a bugetelor, de numire a cenzorilor, de aprobare a statutelor și a anumitor tipuri de regulamente, de direcție sportivă sau de recunoaștere în scopuri sportive)?
- 3) Potrivit prevederilor coroborate ale punctelor 20.15, 4.125 și 4.126 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 (denumit SEC 2010), pot fi luate în considerare cotizațiile membrilor în scopul de a aprecia dacă există sau nu există un control public, iar un cuantum ridicat al cotizațiilor menționate, împreună cu celelalte venituri proprii, poate atesta, în lumina particularităților speței concrete, existența unei capacități semnificative de autodeterminare a unei instituții fără scop lucrativ?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO 2013, L 174, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal correctionnel de Foix (Franța) la 26 octombrie 2017 – Procureur de la République/Mathieu Blaise și alții

(Cauza C-616/17)

(2018/C 022/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal correctionnel de Foix

Părțile din procedura principală

Reclamant: Procureur de la République

Pârâți: Mathieu Blaise, Sabrina Dautet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

Cealaltă parte: Espace Émeraude

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾ este conform cu principiul precauției atunci când omite să definească tocmai ceea ce reprezintă o substanță activă, lăsând solicitantului aprobării sarcina de a alege ceea ce denumește substanță activă în produsul său și posibilitatea de a orienta în integralitate cererea sa către o substanță unică, deși produsul său finit comercializat are în compoziție mai multe substanțe?

- 2) Principiul precauției și imparțialitatea autorizației de comercializare sunt asigurate atunci când testele, analizele și evaluările necesare pentru analiza dosarului sunt efectuate numai de solicitantii aprobării care pot face prezentări parțiale, fără nicio contra-analiză independentă și fără să fie publicate rapoartele privind cererile de autorizare supuse protecției secretului industrial?
- 3) Regulamentul european este conform cu principiul precauției atunci când nu ține seama de multitudinea de substanțe active și de utilizarea lor cumulată, în special atunci când nu prevede nicio analiză specifică completă la nivel european cu privire la cumulumul de substanțe active în cadrul aceluiași produs?
- 4) Regulamentul european este conform cu principiul precauției atunci când exceptează în capitolele 3 și 4 de la analize de toxicitate (genotoxicitate, examen de carcinogenicitate, examen cu privire la tulburările endocrine; [...]) produsele pesticide în formulele lor comerciale astfel cum au fost introduse pe piață și astfel cum consumatorii și mediul sunt expuse la acestea, impunând numai teste sumare efectuate întotdeauna de solicitantul aprobării?

⁽¹⁾ JO L 309, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance de Limoges (Franța) la 30 octombrie 2017 – BNP Paribas Personal Finance SA succesoare în drepturi a societății Solfea/Roger Ducloux, Josée Ducloux, născută Lecay

(Cauza C-618/17)

(2018/C 022/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'Instance de Limoges

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BNP Paribas Personal Finance SA succesoare în drepturi a societății Solfea

Pârâți: Roger Ducloux, Josée Ducloux, născută Lecay

Întrebarea preliminară

Dacă dobânda anuală efectivă aferentă unui credit este de 5,97377 %, regula rezultată din Directiva 98/7/CE din 16 februarie 1998 ⁽¹⁾ și din Directiva 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 ⁽²⁾ potrivit căreia, în versiunea în limba franceză, „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1” (Rezultatul calculului trebuie exprimat cu o precizie de cel puțin o zecimală. Dacă a doua zecimală este mai mare sau egală cu 5, la prima zecimală se adaugă unu), permite să se considere corectă o dobândă anuală efectivă indicată de 5,95 %?

⁽¹⁾ Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de modificare a Directivei 87/102/CEE de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO 1998, L 101, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 210)

⁽²⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 noiembrie 2017 –
Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras**

(Cauza C-619/17)

(2018/C 022/38)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurent: Ministerio de Defensa

Cealaltă parte în procedură: Ana de Diego Porras

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 4 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, anexat la Directiva 1999/70⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu stabilește nicio indemnizație în cazul încetării unui contract de „interinidad” (muncă temporară) pe durată determinată pentru suplinirea unui alt lucrător care are dreptul de a i se păstra locul de muncă, când încetarea are loc la reintegrarea lucrătorului suplinit, însă, dimpotrivă, o prevede în situația în care încetarea contractului de muncă intervine din alte cauze prevăzute de lege?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, intră sub incidența clauzei 5 din acordul-cadru o măsură precum cea prevăzută de legiuitorul spaniol care stabilește o indemnizație corespunzătoare a 12 zile de salariu pe an de vechime datorată lucrătorului la expirarea unui contract de muncă temporară chiar dacă munca temporară este limitată la un singur contract?
- 3) În cazul unui răspuns pozitiv la a doua întrebare, este contrară clauzei 5 din acordul-cadru o dispoziție legală care recunoaște pentru lucrătorii care au contract pe durată determinată o indemnizație corespunzătoare a 12 zile de salariu pe an de vechime la expirarea contractului, însă exclude de la beneficiul acesteia pe lucrătorii care au contract pe durată determinată atunci când respectivul contract se încheie pentru „interinidad” (muncă temporară) în vederea suplinirii unui lucrător care are dreptul să i se păstreze locul de muncă?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Székesfehérvári Törvényszék (Ungaria) la 2 noiembrie
2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék**

(Cauza C-620/17)

(2018/C 022/39)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Székesfehérvári Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Pârâtă: Fővárosi Törvényszék

Întrebările preliminare

- 1) Principiile fundamentale și dispozițiile dreptului Uniunii [în special articolul 4 alineatul (3) TUE și cerința privind interpretarea uniformă], astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, mai ales în Hotărârea pronunțată în cauza Köbler, trebuie interpretate în sensul că angajarea răspunderii instanței de ultim grad dintr-un stat membru, care pronunță o hotărâre ce încalcă dreptul Uniunii, poate fi întemeiată exclusiv pe dreptul național sau pe criteriile prevăzute de dreptul național? În cazul unui răspuns negativ, principiile fundamentale și dispozițiile dreptului Uniunii, în special cele trei criterii stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Köbler pentru a angaja răspunderea „statului”, pot fi interpretate în sensul că îndeplinirea condițiilor de angajare a răspunderii statului membru pentru încălcarea dreptului Uniunii de către instanțele sale trebuie apreciată în conformitate cu dreptul național?
- 2) Dispozițiile și principiile fundamentale ale dreptului Uniunii [în special articolul 4 alineatul (3) TUE și cerința unei protecții jurisdicționale efective], în special Hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia răspunderii unui stat membru pronunțate în cauzele Francovich, Brasserie du pêcheur și Köbler, printre altele, trebuie interpretate în sensul că autoritatea de lucru judecat a hotărârilor care încalcă dreptul Uniunii, pronunțate de instanțele de ultim grad dintr-un stat membru, exclude angajarea răspunderii statului membru pentru daune-interese?
- 3) În lumina Directivei 89/665/CEE, modificată prin Directiva 2007/66/CE⁽¹⁾, și a Directivei 92/13/CEE, sunt relevante, în sensul dreptului Uniunii, procedura privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice, referitoare la contracte de achiziții publice cu o valoare mai mare decât pragurile comunitare, și controlul judiciar al deciziei administrative adoptate în procedura respectivă? În cazul unui răspuns afirmativ, sunt relevante dreptul Uniunii și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (printre altele, Hotărârile pronunțate în cauzele Kühne & Heitz, Kapferer și, în special, Impresa Pizzarotti) în ceea ce privește necesitatea admiterii acțiunii în revizuire, drept cale de atac extraordinară, care rezultă din dreptul național cu privire la controlul judiciar al deciziei administrative adoptate în respectiva procedură privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice?
- 4) Directivele referitoare la procedurile privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice (și anume, Directiva 89/665/CEE, modificată între timp prin Directiva 2007/66/CE, și Directiva 92/13/CEE) trebuie interpretate în sensul că este conformă cu ele o reglementare națională în temeiul căreia instanțele naționale sesizate cu litigiul principal pot să nu țină seama de un fapt care trebuie examinat în conformitate cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene – pronunțată într-o procedură de trimitere preliminară inițiată în cadrul unei proceduri privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice –, fapt care nu este avut în vedere nici de instanțele naționale care se pronunță într-o procedură inițiată în temeiul unei acțiuni în revizuire introduse împotriva hotărârii pronunțate în litigiul principal?
- 5) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, în special articolul 1 alineatele (1) și (3) din aceasta, și Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, în special articolele 1 și 2 din aceasta, trebuie interpretate – mai ales în lumina Hotărârilor pronunțate în cauzele Willy Kempter, Pannon GSM și VB Pénzügyi Lízing, precum și Kühne & Heitz și Kapferer e Impresa Pizzarotti – în sensul că este conformă cu directivele menționate, cu cerința unei protecții jurisdicționale efective și cu principiile echivalenței și efectivității o reglementare națională sau o aplicare a acesteia, conform căreia, în pofida faptului că o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pronunțată într-o procedură de trimitere preliminară înaintea pronunțării hotărârii în procedura de apel, stabilește o interpretare pertinentă a dispozițiilor dreptului Uniunii, instanța sesizată cu apelul o respinge ca tardivă și, ulterior, instanța sesizată cu acțiunea în revizuire consideră că revizuirea este inadmisibilă?
- 6) Dacă, conform dreptului național, acțiunea în revizuire trebuie să se admită în vederea restabilirii constituționalității în temeiul unei decizii noi a Curții Constituționale, aceasta ar trebui să se admită, în conformitate cu principiul echivalenței și cu principiul enunțat în Hotărârea Transportes Urbanos, în cazul în care nu s-a putut ține seama de o hotărâre pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în procedura principală, ca urmare a dispozițiilor dreptului național în materia termenelor procedurale?

- 7) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, în special articolul 1 alineatele (1) și (3) din aceasta, și Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, în special articolele 1 și 2 din aceasta, trebuie interpretate, în lumina Hotărârii pronunțate în cauza C-2/06, Willy Kempter – conform căreia particularul nu trebuie să invoce în mod concret jurisprudența Curții –, în sensul că procedurile privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice, reglementate de directivele menționate, pot fi inițiate numai prin intermediul unei acțiuni care conține o descriere expresă a încălcării în domeniul achizițiilor publice invocate și care, de asemenea, menționează în mod clar dispoziția privind achizițiile publice încălcată – articolul și alineatul concrete –, cu alte cuvinte, că în procedura privind căile de atac în materia atribuirii contractelor de achiziții publice pot fi examinate numai încălcările menționate de reclamant prin intermediul unei trimiteri la dispoziția privind achizițiile publice încălcată – articolul și alineatul concrete –, în timp ce, în orice altă procedură administrativă și civilă, este suficient ca particularul să prezinte faptele și probele pe care se întemeiază, autoritatea sau instanța competentă soluționând acțiunea conform conținutului lor?
- 8) Condiția privind încălcarea suficient de gravă, stabilită în Hotărârile Köbler și Traghetti, trebuie interpretată în sensul că încălcarea respectivă nu există în cazul în care instanța de ultim grad, nerespectând în mod evident jurisprudența constantă citată în detaliu de Curtea de Justiție a Uniunii Europene – care se întemeiază inclusiv pe diferite avize juridice – respinge cererea unui particular privind formularea unei cereri de decizie preliminară cu privire la necesitatea admiterii acțiunii în revizuire, pentru motivul absurd că reglementarea Uniunii – în prezenta cauză, în special, Directivele 89/665/CEE și 92/13/CEE – nu conține dispoziții în materia revizuirii, în pofida faptului că a fost citată, în acest sens, tot în detaliu, jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, inclusiv Hotărârea Impresa Pizzarotti, prin care s-a constatat exact necesitatea revizuirii în ceea ce privește o procedură de achiziții publice? Având în vedere Hotărârea C-283/81, CILFIT, cât de detaliat trebuie să justifice instanța națională faptul că respinge acțiunea în revizuire, contrar interpretării juridice stabilite cu caracter obligatoriu de Curtea de Justiție a Uniunii Europene?
- 9) Principiile protecției jurisdicționale efective și echivalenței, consacrate la articolul 19 TUE și la articolul 4 alineatul (3) TUE, libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor, prevăzute la articolul 49 TFUE, și Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, precum și Directivele 89/665/CEE, 92/13/CEE și 2007/66/CE trebuie interpretate în sensul că [nu se opun] ca autoritățile și instanțele competente, care încalcă în mod vădit dreptul Uniunii aplicabil, să respingă fiecare acțiune introdusă de reclamant ca urmare a faptului că a fost împiedicat să participe la o procedură de achiziții publice, acțiuni în vederea cărora trebuie să întocmească, după caz, numeroase documente care implică o investiție considerabilă de timp și de bani sau să participe la audieri, și, deși este cert că, teoretic, există posibilitatea de a atrage răspunderea pentru prejudicii cauzate prin exercitarea funcțiilor jurisdicționale, reglementarea relevantă privează reclamantul de posibilitatea de a solicita instanței o despăgubire pentru prejudiciul suferit ca urmare a măsurilor nelegale?
- 10) Principiile enunțate în Hotărârile Köbler, Traghetti și Saint Giorgio trebuie interpretate în sensul că nu poate fi reparat prejudiciul cauzat ca urmare a faptului că, contrar jurisprudenței constante a Curții, instanța de ultim grad dintr-un stat membru a respins cererea de revizuire introdusă în timp util de un particular, prin care acesta ar fi putut solicita restituirea cheltuielilor de judecată efectuate?

⁽¹⁾ Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO 2007, L 335, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 3 noiembrie 2017 – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. și alții

(Cauza C-621/17)

(2018/C 022/40)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurent: Gyula Kiss

Intimați: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Întrebările preliminare

- 1) Cerința privind redactarea clară și inteligibilă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (denumită în continuare „directiva”) ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că, în cadrul unui contract de împrumut încheiat cu consumatorii, aceasta este îndeplinită în cazul unei clauze contractuale care nu a fost negociată individual, care prevede cu exactitate cuantumul costurilor, al comisioanelor și al altor cheltuieli (denumite în continuare, împreună, „costuri”) în sarcina consumatorului, precum și metoda de calcul al acestora și momentul la care trebuie achitate, dar care, totuși, nu specifică serviciile concrete care reprezintă contraprestația acestor costuri, sau trebuie interpretată în sensul că un contract trebuie să indice, de asemenea, serviciile concrete respective? În acest din urmă caz, este suficient ca conținutul serviciului prestat să poată fi dedus din denumirea costului?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din directivă trebuie interpretat în sensul că clauza contractuală utilizată în speță cu privire la costuri, care nu face posibilă identificarea în mod neechivoc, pe baza contractului, a serviciilor concrete prestate în schimbul acestor costuri, provoacă în detrimentul consumatorului, contrar cerinței de bună credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract?

⁽¹⁾ (JO 1993, L 95, p. 29).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Investigatory Powers Tribunal – London (Regatul Unit) la 31 octombrie 2017 – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs și alții

(Cauza C-623/17)

(2018/C 022/41)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Investigatory Powers Tribunal – London

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Privacy International

Pârâți: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Întrebările preliminare

În împrejurările în care:

- a) capacitățile [agențiilor de securitate și de informații(ASI) ⁽¹⁾] de a utiliza [datele în bloc referitoare la comunicații (DBC) ⁽²⁾], care le sunt furnizate, sunt esențiale pentru a proteja securitatea națională a Regatului Unit, inclusiv în domeniul combaterii terorismului, al contraspionajului și al combaterii proliferării nucleare;
 - b) o trăsătură fundamentală a utilizării de către ASI a DBC este descoperirea amenințărilor până atunci necunoscute la adresa securității naționale prin intermediul unor tehnici nespecifice în bloc care se bazează pe agregarea DBC într-un singur loc. Principala sa utilitate constă în identificarea și investigarea rapidă a țintei, precum și în furnizarea unei baze de acțiune în situații de amenințare iminentă;
 - c) furnizorul unei rețele de comunicații electronice nu are apoi obligația de a păstra DBC (dincolo de perioada în care trebuie să le păstreze în vederea exercitării activității sale obișnuite), care sunt păstrate numai de către stat (ASI);
 - d) instanța națională a constatat (sub rezerva anumitor aspecte rămase în pronunțare) că garanțiile legate de utilizarea DBC de către ASI sunt conforme cu dispozițiile CEDO ⁽³⁾; și
 - e) instanța națională a constatat că impunerea cerințelor specificate la punctele 119-125 din Hotărârea [din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige Watson și alții, C-203/15 și C-698/15 (EU:C:2016:970)] (denumite în continuare „cerințele prevăzute de Hotărârea Watson”), dacă este cazul, ar submina măsurile luate pentru protejarea securității naționale de către ASI și, astfel, ar periclita securitatea națională a Regatului Unit;
1. Având în vedere articolul 4 TUE și articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE ⁽⁴⁾ asupra confidențialității și comunicațiilor electronice (denumită în continuare „Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”), o cerință inclusă într-o instrucțiune transmisă de un Secretary of State furnizorului unei rețele de comunicații electronice, conform căreia trebuie să furnizeze date în bloc referitoare la comunicații către agențiile de securitate și de informații (denumite în continuare „ASI”) ale unui stat membru, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și al Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice?
 2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, unei astfel de instrucțiuni transmise de un Secretary of State i se aplică vreuna dintre cerințele prevăzute de Hotărârea Watson sau orice altă cerință suplimentară față de cele impuse de CEDO? Și, dacă răspunsul este afirmativ, în ce mod și în ce măsură se aplică aceste cerințe, luând în considerare nevoia absolută a ASI de a utiliza tehnicile de obținere în bloc și de prelucrare automată pentru a proteja securitatea națională și măsura în care astfel de capacități, dacă din alte puncte de vedere sunt conforme cu CEDO, pot fi grav afectate de impunerea acestor cerințe?

⁽¹⁾ Agenții de securitate și de informații

⁽²⁾ Date în bloc referitoare la comunicații

⁽³⁾ Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

⁽⁴⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski Sud u Rijeci (Croatia) la 9 noiembrie 2017 –
Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Cauza C-630/17)

(2018/C 022/42)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski Sud u Rijeci

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Anica Milivojević

Pârâtă: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 56 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun dispozițiilor Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom [Legea privind nulitatea contractelor de împrumut care prezintă elemente de extraneitate, încheiate în Republica Croația cu un creditor neautorizat; Narodne novine nr. 72/2017], în special, celor prevăzute la articolul 10 din legea respectivă, care reglementează nulitatea contractelor de împrumut și a altor acte juridice care reprezintă consecința contractului de împrumut încheiat între debitor (în sensul articolului 1 și al articolului 2 a doua liniuță din legea menționată) și creditorul neautorizat (în sensul articolului 2 a doua liniuță din aceeași lege) sau sunt întemeiate pe acesta, în pofida faptului că au fost încheiate înainte de intrarea în vigoarea a legii respective, iar nulitatea intervine de la momentul încheierii contractului, astfel încât fiecare dintre părțile contractante este obligată să restituie celelalte toate prestațiile primite în temeiul contractului și, dacă acest lucru nu este posibil sau dacă natura prestațiilor efectuate nu permite restituirea, este obligată să plătească o despăgubire adecvată, în funcție de prețurile existente la momentul intervenirii rezilierii judiciare[?]
- 2) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare) și, în special, articolul 4 alineatul (1) și articolul 25 din acesta, trebuie interpretate în sensul că se opun dispozițiilor articolului 8 alineatele (1) și (2) din Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine nr. 72/2017), care prevede că, în litigiile privind contractele de împrumut care prezintă elemente de extraneitate în sensul legii respective, debitorul poate introduce o acțiune împotriva creditorului neautorizat în fața instanțelor din statul pe teritoriul căruia creditorul își are sediul sau, indiferent de sediul creditorului neautorizat, în fața instanțelor din locul unde debitorul își are domiciliul sau sediul, în timp ce creditorul neautorizat, în sensul legii menționate, poate iniția o procedură împotriva debitorului numai în fața instanțelor din statul pe teritoriul căruia acesta își are domiciliul sau sediul[?]
- 3) În cazul în care beneficiarul împrumutului este o persoană fizică ce a încheiat un contract de împrumut cu scopul de a investi suma în apartamente de vacanță, pentru a desfășura activități de cazare și a oferi turiștilor un serviciu de cazare privată, este vorba despre un contract încheiat de un consumator în sensul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 și al celorlalte prevederi ale acquis-ului comunitar [?]
- 4) Articolul 24 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că instanțele din Republica Croația sunt competente să soluționeze o acțiune în constatarea nulității unui contract de împrumut și a declarațiilor de garanție corespunzătoare și în radierea unei înregistrări a ipotecii în Registrul proprietăților, în cazul în care, pentru a garanta îndeplinirea obligațiilor rezultate din contractul de împrumut, ipoteca respectivă a fost constituită asupra imobilelor debitorului aflate pe teritoriul Republicii Croația[?]

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-678/17)

(2018/C 022/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.J. Loewenthal, A. Bouchagiar, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare, în termenul prevăzut, pentru recuperarea de la Apple Sales International și Apple Operations Europe a ajutorului de stat declarat ilegal și incompatibil cu piața internă la articolul 1 din Decizia (UE) 2017/1283 a Comisiei din 30 august 2016 privind ajutorul de stat SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) pus în aplicare de Irlanda în favoarea Apple [...] ⁽¹⁾, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din această decizie, precum și în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE;
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit deciziei Comisiei Europene din 30 august 2016, Irlanda a avut obligația să recupereze în termen de patru luni ajutorul de stat ilegal și incompatibil acordat Apple Sales International („ASI”) și Apple Operations Europe („AOE”). Ajutorul a rezultat din două soluții fiscale anticipate emise de Irlanda în favoarea ASI și AOE, la 29 ianuarie 1991 și la 23 mai 2007, prin care acestor societăți li s-a permis să își stabilească anual, până în anul 2014, obligațiile fiscale aferente impozitului pe profit datorat în Irlanda.

Irlanda nu a recuperat ajutorul de stat în cele patru luni care au urmat notificării deciziei Comisiei, astfel cum avea obligația să procedeze. În plus, Irlanda nu a luat încă toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia Comisiei.

⁽¹⁾ JO 2017, L 187, p. 1.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Red Bull/EUIPO – Optimum Mark (Combinaison des couleurs bleue et argent)

(Cauzele conexate T-101/15 și T-102/15) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene care constă într-o combinație a culorilor albastră și argintie — Motiv absolut de refuz — Reprezentare grafică suficient de clară și de precisă — Necesitatea unei dispuneri sistematice care să asocieze culorile în mod prestabilit și constant — Încredere legitimă — Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”}

(2018/C 022/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentant: A. Renck, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Parte intervenientă în susținerea reclamantei: Marques (Leicester, Regatul Unit) (reprezenți: inițial R. Mallinson și F. Delord, ulterior R. Mallinson, solicitors)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Optimum Mark sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezenți: R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik și E. Jaroszyńska-Kozłowska, avocați)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva a două decizii ale Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2014 (cauza R 2037/2013-1 și, respectiv, cauza R 2036/2013-1) privind două proceduri de declarare a nulității între Optimum Mark și Red Bull

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Red Bull GmbH la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Optimum Mark sp. z o.o.
- 3) Marques suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – adp Gauselmann/EUIPO (Juwel)

(Cauza T-31/16) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Juwel — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 022/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Germania) (reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Schifko și A. Söder, agenți)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 noiembrie 2015 (cauza R 2571/2014-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Juwel ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *adp Gauselmann GmbH* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Polskie Zdroje/EUIPO (perlage)

(Cauza T-239/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale perlage — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 022/46)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: T. Gawrylczyk, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 martie 2016 (cauza R 1129/2015-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal perlage ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Steel Invest & Finance (Luxembourg)/Comisia
(Cauza T-254/16) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Sectorul siderurgic — Ajutoare acordate de Belgia în favoarea mai multor întreprinderi din sectorul siderurgic — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestora — Obligația de motivare — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Criteriul investitorului privat”)

(2018/C 022/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: E. van den Broucke, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial É. Gippini Fournier și K. Herrmann, ulterior É. Gippini Fournier, V. Bottka și G. Luengo, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/2041 a Comisiei din 20 ianuarie 2016 privind ajutoarele de stat SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) puse în aplicare de Belgia în favoarea Duferco (JO 2016, L 314, p. 22)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – FTI Touristik/EUIPO – Prantner și Giersch (Fl)
(Cauza T-475/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Fl — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară fly.de — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 022/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: FTI Touristik GmbH (München, Germania) (reprezentant: A. Parr, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, interveniente la Tribunal: Harald Prantner (Hamburg, Germania) și Daniel Giersch (Monaco, Monaco) (reprezentanți: S. Eble și Y.-A. Wolff, avocați)

Obiectul

Acțiunea formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 iunie 2016 (cauza R 480/2015-5) privind o procedură de opoziție între FTI Touristik și domnii Prantner și Giersch

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă FTI Touristik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2017 – Bilde/Parlamentul

(Cauza T-633/16) ⁽¹⁾

(„Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proporționalitate”)

(2018/C 022/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Dominique Bilde (Lagarde, Franța) (reprezentant: G. Sauveur, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: G. Corstens și S. Seyr, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, R. Meyer și A. Jensen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 23 iunie 2016 privind recuperarea de la reclamantă a sumei de 40 320 de euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară, a notificării și a măsurilor de executare a acestei decizii cuprinse în scrisorile directorului general al Direcției Generale Finanțe a Parlamentului din 30 iunie și din 6 iulie 2016, precum și a notei de debit aferente acestora din 29 iunie 2016 și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare, în esență, a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Dominique Bilde suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2017 – Montel/Parlamentul(Cauza T-634/16) ⁽¹⁾

(„Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European — Indemnizație pentru asistență parlamentară — Recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat — Competența Secretarului General — Electa una via — Dreptul la apărare — Sarcina probei — Obligația de motivare — Încredere legitimă — Drepturi politice — Egalitate de tratament — Abuz de putere — Independența deputaților — Eroare de fapt — Proporționalitate”)

(2018/C 022/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sophie Montel (Saint-Vit, Franța) (reprezentant: G. Sauveur, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentați: G. Corstens și S. Seyr, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: M. Bauer, R. Meyer și A. Jensen, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 24 iunie 2016 privind recuperarea de la reclamantă a sumei de 77 276,42 euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară, a notificării și a măsurilor de executare a acestei decizii cuprinse în scrisorile directorului general al Direcției Generale Finanțe a Parlamentului din 5 și din 6 iulie 2016, precum și a notei de debit aferente acestora din 4 iulie 2016 și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare, în esență, a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Secretarului General al Parlamentului din 24 iunie 2016 privind recuperarea de la doamna Sophie Montel a sumei de 77 276,42 euro plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară și nota de debit aferentă acesteia din 4 iulie 2016, în măsura în care privesc sume plătite în perioada cuprinsă între luna februarie și luna aprilie 2015.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Doamna Montel, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON)(Cauza T-687/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă STYLO & KOTON — Motiv absolut de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Lipsa relei-credințe”]

(2018/C 022/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcia) (reprezentați: J. Güell Serra și E. Stoyanov Edissonov, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Spania) (reprezentant: J. Donoso Romero, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 iunie 2016 (cauza R 1779/2015-2) privind o procedură de declarare a nulității între Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret și domnul Nadal Esteban.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Hanso Holding/EUIPO (REAL)

(Cauza T-798/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative REAL — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul 3 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2018/C 022/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hanso Holding AS (Tromsø, Norvegia) (reprezentant: M. Wirtz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 septembrie 2016 (cauza R 2405/2015-2), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ REAL ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hanso Holding AS la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Toontrack Music/EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)**(Cauza T-895/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SUPERIOR DRUMMER — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]**

(2018/C 022/53)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Toontrack Music AB (Umeå, Suedia) (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2016 (cauza R 2438/2015-5) privind înregistrarea semnului verbal SUPERIOR DRUMMER ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Toontrack Music AB la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2017 – Laboratorios Ern/EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)**(Cauza T-909/16) ⁽¹⁾****{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NRIM Life Sciences — Marcă națională verbală anterioară RYM — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/2001]”}**

(2018/C 022/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Correa Rodríguez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Anil K. Sharma (Hillingdon, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2016 (cauza R 2376/2015-5), privind o procedură de opoziție între Laboratorios Ern și domnul Sharma

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Laboratorios Ern, SA, la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2017 – Mackevision Medien Design/ EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Cauza T-50/17) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale TO CREATE REALITY — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2018/C 022/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Germania) (reprezentați: E. Stolz, U. Stelzenmüller și J. Weiser, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: A. Graul și S. Hanne, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2016 (cauza R 995/2016–5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal TO CREATE REALITY ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2017 – Digital Rights Ireland/Comisia

(Cauza T-670/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Spațiul de libertate, justiție și securitate — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Transfer de date cu caracter personal către Statele Unite — Societate cu scop nelucrativ de drept irlandez — Lipsa de protecție a datelor personale pentru persoanele juridice — Operator — Acțiune în numele membrilor și al susținătorilor — Acțiune în interes public — Inadmisibilitate”)

(2018/C 022/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irlanda) (reprezentant: E. McGarr, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Kranenborg și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA (JO 2016, L 207, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Acțiunea este inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție ale Republicii Cehe, Republicii Federale Germania, Irlandei, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statelor Unite ale Americii, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Franceze, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs și Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir).
- 3) Obligă Digital Rights Ireland Ltd la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția celor aferente cererilor de intervenție.
- 4) Republica Cehă, Republica Federală Germania, Irlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii, Regatul Țărilor de Jos, Republica Franceză, BSA, Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs și UFC – Que choisir) suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 noiembrie 2017 – Nexans France și Nexans/Comisia

(Cauza T-423/17 R)

(„Procedură de măsuri provizorii — Concurență — Cabluri electrice — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate în privința anumitor informații care figurează într-o decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2018/C 022/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nexans France (Courbevoie, Franța) și Nexans (Courbevoie) (reprezentanți: G. Forwood, A. Rogers și A. Oh, și M. Powell, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, G. Meessen și I. Zaloguin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se urmărește pe de o parte suspendarea executării Deciziei C(2017) 3051 final a Comisiei din 2 mai 2017 privind o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate (cazul AT.39610 – Cabluri electrice), având în vedere că această cerere este respinsă în ceea ce privește elementele rezultate dintr-un sechestrul asupra reclamantelor și a unui alt agent economic, și pe de altă parte, obligarea Comisiei să se abțină de la publicarea unei versiuni a Deciziei sale C(2014) 2139 final din 2 aprilie 2014 (cazul COMP/AT.39610 – Cabluri electrice), care să conțină aceste elemente.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

2) Anulează Ordonanța din 12 iulie 2017, Nexans France și Nexans/Comisia (T-423/17 R).

3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Ruiz Jayo și alții/SRB

(Cauza T-526/17)

(2018/C 022/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: María Concepción Ruiz Jayo (Madrid, Spania) și alți 3499 reclamanți (reprezentanți: S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García și M. Ruiz Núñez, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni în anulare ca fiind admisibilă și întemeiată;
- conform articolului 277 TFUE, declararea inaplicabilității Regulamentului (UE) nr. 806/2014 sau, cu titlu subsidiar, declararea inaplicabilității articolului 21, a articolului 22 alineatul (2) litera (a), a articolului 24, precum și a articolelor 18 și 23 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 menționat;
- anularea deciziei SRB atacate;
- obligarea SRB la repararea prejudiciului cauzat reclamanților ca urmare a aplicării unor norme contrare dreptului Uniunii;
- în subsidiar, obligarea SRB la plata unei indemnizații în favoarea acționarilor sau a creditorilor luând în considerare evaluarea Banco Popular anexată de reclamanți ca fiind evaluarea definitivă prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014 pentru a determina dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai favorabil în cazul în care instituția supusă procedurii de rezoluție ar fi făcut obiectul unei proceduri normale de insolvență;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 (SRB/EES/2017/08) de adoptare a schemei de rezoluție privind instituția Banco Popular Espanol S.A.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și SRB, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și SRB, T-484/17, Fidesban și alții/SRB, T-497/17, Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Coisia și SRB și T-498/17, Álvarez de Linera Granda/Comisia și SRB.

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2017 – García Gómez și alții/SRB

(Cauza T-693/17)

(2018/C 022/59)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Abel García Gómez (Torrevieja, Spania), și alți 2 199 de reclamanți (reprezentanți: J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón și M. F. Ruiz Núñez, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni în anulare ca fiind admisibilă și întemeiată;
- conform articolului 277 TFUE, declararea inaplicabilității Regulamentului (UE) nr. 806/2014 sau, cu titlu subsidiar, declararea inaplicabilității articolului 21, a articolului 22 alineatul (2) litera (a), a articolului 24, precum și a articolelor 18 și 23 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 menționat;
- anularea deciziei SRB atacate;
- obligarea SRB la repararea prejudiciului cauzat reclamanților ca urmare a aplicării unor norme contrare dreptului Uniunii;
- în subsidiar, obligarea SRB la plata unei indemnizații în favoarea acționarilor sau a creditorilor luând în considerare evaluarea Banco Popular anexată de reclamanți ca fiind evaluarea definitivă prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014 pentru a determina dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai favorabil în cazul în care instituția supusă procedurii de rezoluție ar fi făcut obiectul unei proceduri normale de insolvență;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 (SRB/EES/2017/08) de adoptare a schemei de rezoluție privind instituția Banco Popular Espanol S.A.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și SRB, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și SRB, T-484/17, Fidesban și alții/SRB, T-497/17, Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Coisia și SRB și T-498/17, Álvarez de Linera Granda/Comisia și SRB.

Acțiune introdusă la 23 octombrie 2017 – DuPont de Nemours și alții/Comisia

(Cauza T-719/17)

(2018/C 022/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: DuPont de Nemours (Germania) GmbH și alții (Neu-Isenburg, Germania) și alți 12 reclamanți (reprezențanți: D. Waelbroeck, I. Antypas și A. Accarain, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 2017/1496 al Comisiei din 23 august 2017 privind nereînnoirea aprobării substanței active flupirsulfuron-metil (denumită în continuare „FPS”) și retragerea autorizațiilor de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin această substanță ⁽¹⁾;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea Regulamentului PPP (nr. 1107/2009) ⁽²⁾, a Regulamentului de reînnoire (nr. 1141/2010) ⁽³⁾, a Regulamentului CLP (1272/2008) ⁽⁴⁾, și a Directivei privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (2010/63) ⁽⁵⁾:
 - reclamanții arată că regulamentul contestat a fost adoptat cu încălcarea Regulamentului de reînnoire (nr. 1141/2010) și a documentului de orientare referitor la reînnoire (SANCO/10387/2010 rev. 8), în măsura în care EFSA a reevaluat profilul de risc al FPS în pofida inexistenței unei modificări a stadiului cunoștințelor științifice și a cadrului juridic în vigoare;
 - reclamanții arată că regulamentul contestat a fost adoptat cu încălcarea Regulamentului CLP (nr. 1272/2008) și a documentului de orientare al Comisiei privind metaboliții din apele subterane (Sanco/221/2000 rev.10), în măsura în care EFSA s-a bazat pe propria propunere de clasificare a riscurilor pentru FPS pentru a prezuma toxicitatea a trei metaboliți din apele subterane;
 - reclamanții arată că regulamentul contestat a fost adoptat cu încălcarea normelor dreptului Uniunii referitoare la animalele utilizate în scopuri științifice cuprinse în Regulamentul PPP (nr. 1107/2009) și Directiva privind animalele utilizate în scopuri științifice (2010/63), în măsura în care EFSA a constatat lipsa unor date pentru studii complementare de genotoxicitate, fără a lua în considerare în mod corespunzător toate elementele de probă și în pofida lipsei unei necesități demonstrate de a efectua teste suplimentare.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că [EFSA] s-a întemeiat pe o orientare nouă și nedovedită, cu încălcarea principiului securității juridice, a dreptului la apărare și a unor diverse dispoziții ale dreptului Uniunii:
 - reclamanții arată că regulamentul contestat a fost adoptat cu încălcarea principiului securității juridice, a dreptului la apărare, precum și a mai multor dispoziții ale dreptului Uniunii, în măsura în care EFSA a efectuat evaluarea genotoxicității pentru doi metaboliți FPS pe baza unui aviz științific nou și neaprobat, în prezent în curs de reexaminare, care a determinat-o să constate în mod artificial o lipsă a unor date din dosarul de reînnoire, evaluare cu privire la care reclamanții nu au fost în măsură să ia poziție;
3. Al treilea motiv se întemeiază pe inexistența unei evaluări complete a riscurilor, cu încălcarea dreptului la apărare și a mai multor dispoziții ale dreptului Uniunii:
 - reclamanții arată că regulamentul contestat a fost adoptat cu încălcarea dreptului la apărare al solicitantului reînnoirii și a mai multor dispoziții ale dreptului Uniunii, în măsura în care Comisia s-a bazat exclusiv pe concluziile EFSA pentru a decide să interzică FPS, fără a ține seama de toate datele științifice care susțineau siguranța acestuia, în special studiile suplimentare efectuate în mod spontan de solicitantul reînnoirii pentru a răspunde la pretinsa lipsă de date și la preocupările scoase în evidență de EFSA, precum și evaluarea statului membru raportor și comentariile celorlalte state membre în cursul examinării reînnoirii.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității:
 - reclamanții arată că regulamentul contestat este vădit disproporționat în raport cu profilul de siguranță global al FPS și că Comisia ar fi putut să răspundă la pretinsele preocupări care stau la baza regulamentului contestat prin măsuri mai puțin restrictive care nu presupun interzicerea utilizării FPS, de exemplu prin utilizarea procedurii privind datele de confirmare prevăzute la articolul 6 litera (f) din Regulamentul PPP (nr. 1107/2009), sau prin măsuri de atenuare a riscurilor decise la nivel național de statele membre ale Uniunii.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului nediscriminării:
 - reclamanții arată că Comisia a încălcat principiul nediscriminării, în măsura în care aceasta a răspuns întotdeauna, în practica sa anterioară, la pretinsele preocupări care stau la baza regulamentului contestat prin măsuri mai puțin restrictive. Or, Comisia nu s-a bazat niciodată, până în prezent, pe astfel de preocupări pentru a justifica o interzicere pură și simplă a utilizării unei substanțe.

6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului buneii administrări și al încrederii legitime a DuPont:

- reclamantii arată că Comisia nu a gestionat corespunzător procedura de reexaminare a FPS, ceea ce a avut ca efect faptul că DuPont a trebuit să investească resurse considerabile în pregătirea dosarelor științifice care s-au dovedit în cele din urmă absolut inutile, din moment ce Comisia și-a revizuit în mod neașteptat poziția cu privire la anumite preocupări. În plus, reclamantii arată că regulamentul contestat compromite realizarea obiectivelor de politică în domeniul concurenței care stau la baza dezinvestirii FPS, pe care Comisia a impus-o Dow/DuPont pentru a evita crearea unei poziții dominante pe piața SEE a ierbicidelor cereale. Această gestiune deficitară a procedurii de examinare a FPS constituie o încălcare de către Comisie a obligației sale de diligență, a principiilor buneii administrări și a încrederii legitime a DuPont.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1496 al Comisiei din 23 august 2017 privind nereînnoirea aprobării substanței active DPX KE 459 (flupirsulfuron-metil), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2017, L 218, p. 7).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) nr. 1141/2010 al Comisiei din 7 decembrie 2010 de stabilire a procedurii de reînnoire a includerii unui al doilea grup de substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și de stabilire a listei substanțelor în cauză (JO 2010, L 322, p. 10).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).
- (⁵) Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (JO 2010, L 276, p. 33).

A acțiune introdusă la 26 octombrie 2017 – PP și alții/SEAE

(Cauza T-727/17)

(2018/C 022/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: PP, PQ și UQ (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască:
 - fișele de calcul din 3 februarie, 6 februarie și 20 martie 2017 ale reclamanților care le-au fost transmise prin e-mail de resursele umane al SEAE, precum și, în măsura în care este necesar, fișele de salar prin intermediul cărora a fost acordată plata alocației școlare pentru copiii acestora;
 - și, în sfârșit, în măsura în care este necesar, decizia AIPN sub forma unui e-mail din 15 decembrie 2016 care îi informează:
 - că cererea de rambursare a cheltuielilor de școlarizare peste plafonul pentru alocația școlară de tip B pentru anul 2016/2017 a fost acceptată și
 - că fiecare quantum peste plafon nu va putea în nici un caz să depășească 9 704,16 euro;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate în măsura în care decizia luată de pârât de a plafona cuantumul rambursării cheltuielilor de școlarizare peste plafonul statutar, contestat în speță, precum și nota din 15 aprilie 2016 pe care se întemeiază aceasta și Guidelines ar încălca Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Anexa X la acesta.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei individuale pentru următoarele motive:
 - încălcarea principiilor prevederii, încrederii legitime și securității juridice și încălcarea principiului bune administrări, precum și a drepturilor lor dobândite;
 - încălcarea dreptului la familie și a dreptului la educație;
 - încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării;
 - lipsa evaluării comparative a intereselor și nerespectarea principiului proporționalității măsurii adoptate.

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2017 – Marininvest și Porting/Comisia

(Cauza T-728/17)

(2018/C 022/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Marininvest d.o.o. (Izola-Isola, Slovenia) și Porting d.o.o. (Izola-Isola) (reprezentanți: G. Cecovini Amigoni și L. Daniele, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017)5049 final [Ajutor de stat SA. 45220 (2016/FC) – Slovenia – ajutor prezumat în favoarea Komunala Izola d.o.o), adoptată de Comisia Europeană la 27 iulie 2017 și comunicată Marininvest și Porting la 16 august 2017;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2017)5049 final [Ajutor de stat SA. 45220 (2016/FC) – Slovenia – ajutor prezumat în favoarea Komunala Izola d.o.o), adoptată de Comisia Europeană la 27 iulie 2017 și comunicată Marininvest și Porting la 16 august 2017.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la contradictorialitate, care decurge din folosirea, în decizia atacată, a unor elemente cu totul noi, nemenționate de Comisie în scrisoarea sa de solicitare de prezentare de observații, pe încălcarea dreptului fundamental la bună administrare prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe încălcarea principiului general al contradictorialității și pe încălcarea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2015/1589:
 - introducând un element nou în raport cu textul original al articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999, articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2015/1589 recunoaște părților interesate (care au depus plângere) dreptul de a prezenta observații încă din faza evaluării preliminare. Articolul 24 alineatul (2) este o aplicare specifică a dreptului fundamental la bună administrare, prevăzut la articolul 41 din cartă, și a principiului general al contradictorialității;

- în speță, drepturile Marininvest și Porting garantate de articolul 24 alineatul (2) au fost grav încălcate. Este adevărat că Comisia a invitat părțile care au depus plângere să prezinte observații prin scrisoarea din 14 februarie 2017 și că Marininvest și Porting și-au exprimat punctul de vedere cu privire la evaluarea preliminară conținută în această scrisoare. Cu toate acestea, Comisia și-a întemeiat apoi în integralitate decizia finală atacată pe elemente care nici măcar nu fuseseră menționate în scrisoarea din 14 februarie 2017 și cu privire la care părțile care depuseseră plângere nu au putut să se pronunțe.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la contradictorialitate, care decurge din faptul că reclamantelor li s-au refuzat accesul la dosar și posibilitatea de a fi ascultate înainte de adoptarea deciziei finale, pe încălcarea dreptului fundamental la bună administrare prevăzut la articolul 41 din cartă, pe încălcarea principiului general al contradictorialității, pe încălcarea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2015/1589 și pe existența, în speță, a unui viciu de motivare:
- părțile care au depus plângere au solicitat să poată să aibă acces la documentele transmise Comisiei de autoritățile slovene și să se întâlnească cu serviciile Comisiei pentru a aduce orice clarificări necesare, în special cu privire la incidența măsurilor atacate asupra concurenței și asupra schimburilor între statele membre. Comisia a adoptat decizia atacată fără să fi transmis în prealabil documentele solicitate și fără să se fi întâlnit cu părțile care au depus plângere. Procedând astfel, ea a încălcat articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2015/1589, interpretat în conformitate cu articolul 41 din cartă, precum și principiul general al contradictorialității;
- posibilitatea reclamantelor de a prezenta observații referitoare la evaluarea preliminară în temeiul articolului 24 alineatul (2) implică în mod necesar ca ele să aibă dreptul de acces la dosar și să solicite o întrevvedere cu Comisia. Aceste prerogative constituie astfel corolarul strâns legat de același drept fundamental. În speță, refuzarea acestor drepturi nu a fost motivată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a noțiunii de ajutoare de stat, în legătură cu condiția atingerii aduse comerțului transfrontalier, pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, pe încălcarea Comunicării Comisiei referitoare la noțiunea de ajutor de stat, pe încălcarea principiului general al încrederii legitime, precum și pe existența în speță a unui viciu de motivare:
- potrivit jurisprudenței Curții și Comunicării Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat, dimensiunea relativ modestă a întreprinderii beneficiare nu exclude *a priori* posibilitatea ca schimburile între statele membre să fie afectate. O subvenție publică acordată unei întreprinderi care nu furnizează decât servicii locale sau regionale și nu furnizează niciun serviciu în afara statului de origine poate afecta schimburile între statele membre atunci când întreprinderi din alte state membre ar putea să furnizeze asemenea servicii (în special prin intermediul dreptului de stabilire) și atunci când această posibilitate nu este pur ipotetică;
- Comisia nu a ținut deloc seama de faptul că Marininvest și Porting sunt controlate 100 % de o societate cu sediul în Italia, și anume Altan Prefabbricati. Aceasta a efectuat investiții considerabile pentru construirea Marina d'Isola, care este în prezent administrată, în temeiul libertății de stabilire prevăzute la articolul 49 TFUE, prin intermediul filialelor sale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a noțiunii de ajutor de stat în legătură cu condiția atingerii aduse concurenței și comerțului transfrontalier, pe reconstituirea eronată și pe denaturarea faptelor, precum și pe existența, în speță, a unui viciu de motivare:
- în decizia atacată, Comisia a exclus existența unei atingeri aduse comerțului între statele membre și a estimat, în esență, că serviciile furnizate de Marina di Komunala Izola nu ar fi adecvate pentru atragerea unor potențiali clienți de servicii oferite de reclamante;
- reconstituirea faptelor de către Comisie este eronată. Alături de portul turistic al Marininvest și al Porting, există o altă structură administrată de o întreprindere beneficiară a ajutoarelor (Komunala Izola) care furnizează servicii similare, cu o ofertă potențială de 505 de locuri pe vapor, pe care o promovează inclusiv în italiană pe un site internet care se adresează tuturor potențialelor persoane interesate.

Acțiune introdusă la 30 octombrie 2017 – Escribà Serra și alții/SRB**(Cauza T-731/17)**

(2018/C 022/63)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Juan Escribà Serra (Girona, Spania) și alți 8 reclamanți (reprezentanți: R. Vallina Hoset și A. Lois Perreau de Pinninck, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- constatarea răspunderii extracontractuale a Comitetului unic de rezoluție [SRB] și obligarea sa la repararea prejudiciului suferit de reclamanți ca urmare a ansamblului acțiunilor și al omisiunilor SRB prin care reclamanții au fost privați de totalitatea investițiilor lor în obligațiuni subordonate ale Banco Popular Español, S.A.;
- obligarea SRB la plata în favoarea reclamanților, cu titlu de reparație pentru prejudiciul suferit („cquantumul exigibil”), suma de 1 726 504 euro, repartizată după cum urmează:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 euro;
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 euro;
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 euro;
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 euros
 - Joan Escribà Serra și Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 euro;
 - Laia Escribà Nadal și Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 euro;
 - José Sabater Comas și M^a Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 euro;
- majorarea cuantumului exigibil cu dobânzi compensatorii începând de la 7 iunie 2017 și până la pronunțarea hotărârii prin care se va soluționa prezenta acțiune;
- majorarea cuantumului exigibil cu dobânzi de întârziere începând de la pronunțarea hotărârii menționate și până la plata integrală a cuantumului exigibil, la nivelul stabilit de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorat cu două puncte;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2017 – ViaSat/Comisia**(Cauza T-734/17)**

(2018/C 022/64)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: ViaSat, Inc. (Carlsbad, California, Statele Unite) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà și S. Semey, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei negative implicite a Comisiei din 24 august 2017, ce rezultă din omisiunea Comisiei Europene de a răspunde în termenul prevăzut, în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, la cererea de confirmare a dreptului de acces formulată de reclamantă la data de 10 iulie 2017 în legătură cu cererea de acces la documente înregistrată la data de 2 mai 2017 sub nr. 2017/2592, în ceea ce privește informația prezentată sau schimbul de informații care a intervenit în contextul unei cereri de participare pentru sistemele paneuropene privind prestările de servicii mobile prin satelit,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele efectuate de oricare dintre intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea rezultând încălcarea obligației Comisiei de motivare, potrivit articolului 296 alineatul (2) TFUE.
2. Al doilea motiv întemeiat pe pretinsa omisiune de către Comisie de a efectua o examinare concretă și individuală a documentelor solicitate.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2017 – STIF-IDF/Comisia

(Cauza T-738/17)

(2018/C 022/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Le Bret și C. Rydzynski, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, în măsura în care califică, la articolul 3, „contribuții[e] C2 acordate de STIF în cadrul CT2” ca fiind o „[s]chem[ă] de ajutor pusă în aplicare în mod ilegal”, dar compatibilă cu piața internă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE prin decizia atacată în speță, mai precis prin Decizia (UE) 2017/1470 a Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schemele de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) puse în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France (JO 2017, L 209, p. 24). Comisia ar fi săvârșit o asemenea încălcare întrucât a calificat contribuția C2 din cadrul CT2 drept ajutor de stat, considerând că măsura conferea un avantaj economic beneficiarilor săi.

Reclamantul consideră în plus că, în analiza sa, Comisia a săvârșit mai multe erori de drept și de apreciere atunci când a concluzionat că al patrulea criteriu din jurisprudența Altmark nu era îndeplinit în speță.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate în ceea ce privește nerespectarea celui de al patrulea criteriu din jurisprudența Altmark și existența unui avantaj economic.

Ațiune introdusă la 15 noiembrie 2017 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat)

(Cauza T-748/17)

(2018/C 022/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „i.Beat” – marca Uniunii Europene nr. 5 009 139

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2017 în cauzele conexate R 2175/2016-4 și R 2213/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care respinge calea de atac a reclamantei împotriva deciziei diviziei de anulare a pârâtului din 29 septembrie 2016 și admite astfel cererea de decădere formulată de solicitantul nulității și dispune decăderea reclamantei din drepturile conferite de marca Uniunii Europene nr. 5 009 139;
- respingerea cererii de decădere formulate de solicitantul nulității;
- obligarea solicitantului nulității și a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de reclamantă în fața Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001.

Ațiune introdusă la 14 noiembrie 2017 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Cauza T-749/17)

(2018/C 022/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor Ltd (Hong-Kong, China) (reprezentanți: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Beats Electronics LLC (Culver City, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „i.Beat jess” – marca Uniunii Europene nr. 4 728 895.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2017 în cauza R 2234/2016-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care camera de recurs a admis cererea de decădere formulată de solicitantă și a decăzut-o pe reclamantă din drepturile sale asupra mărcii Uniunii Europene nr. 4 728 895;
- respingerea cererii de decădere formulate de solicitantă;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a costurilor suportate în mod necesar de reclamantă în fața camerei de recurs a EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2017 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Comisia

(Cauza T-750/17)

(2018/C 022/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Varșovia, Polonia) (reprezentant: P. Hoffman, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 29 august 2017 de refuz al accesului la observațiile Comisiei și la avizul detaliat al Republicii Malta în cadrul procedurii de notificare 2016/398/PL referitoare la o modificare a legii poloneze privind jocurile de noroc;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată și ale reclamantei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe denaturarea faptelor și pe încălcarea articolului 296 TFUE

— Reclamanta arată că decizia se întemeiază pe mai multe indicații eronate de fapt, în special afirmația potrivit căreia măsura notificată era un răspuns la scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei și viza expunerea măsurilor luate de Republica Polonă pentru remedierea unei încălcări care făcea obiectul respectivei scrisori, și anume unele condiții de obținere a licențelor de prestări de servicii de jocuri de noroc în Polonia, când de fapt aceste condiții fuseseră suprimate de Polonia de peste doi ani, iar măsura notificată nu avea niciun raport cu scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a considerentelor (3), (7) și (9) și a articolului 5 alineatul (4) din Directiva 2015/1535⁽¹⁾, precum și a articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul 1049/2001⁽²⁾

— Reclamanta arată că, în lumina Hotărârii Curții în cauza C-331/15 P, Franța/Schlyter⁽³⁾, prin faptul că s-a întemeiat pe o prezumție generală și a omis să demonstreze că divulgarea documentelor solicitate aducea în mod concret și efectiv atingere procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, Comisia a încălcat principiul transparenței inerent Directivei 2015/1535.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul 1049/2001 și a articolului 296 TFUE

— Reclamanta susține că, din cauza duratei procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și a abținerii de a acționa a Comisiei o perioadă rezonabilă în acest context, aceasta din urmă nu își poate întemeia refuzul pe necesitatea protejării obiectivului acestei proceduri.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul 1049/2001, a articolului 296 TFUE și pe denaturarea faptelor

— Reclamanta arată că documentele solicitate nu sunt acoperite de vreo prezumție generală. Argumentul Comisiei întemeiat pe existența unei „legături inextricabile” între procedura de notificare și procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor este în realitate eronat și prea imprecis. În orice caz, ea nu poate demonstra că documentele sunt acoperite de o prezumție generală întrucât aceasta depinde de numai de aspectul dacă ele fac parte din dosarul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Criteriul adecvat pentru a determina dacă un document face parte din acest dosar este acela dacă Comisia l-a obținut în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor prevăzute sau în curs, cu alte cuvinte dacă aceasta a prezentat, primit, dispus, etc., documentul în cadrul respectivei proceduri sau în vederea inițierii acesteia. Potrivit reclamantei, acest criteriu nu este verificat în speță.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul 1049/2001 și a articolului 296 TFUE

— Simplul fapt că Comisia are intenția să ia în considerare avizul detaliat al Republicii Malta și să îl utilizeze în dialogul său cu Polonia în cadrul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs nu poate justifica un refuz de divulgare a acestuia.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul 1049/2001

— Reclamanta susține că, având în vedere durata procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și conținutul, natura și contextul documentelor solicitate, divulgarea acestora nu poate în niciun caz să aducă atingere protecției acestei proceduri, ceea ce răstoarnă prezumția generală de refuz al accesului.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul 1049/2001 și a articolului 296 TFUE

— Reclamanta arată că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să divulge parțial documentele solicitate, și anume după suprimarea referințelor la aspectele referitoare la serviciile de jocuri de noroc online care fac obiectul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul 1049/2001 și a articolului 296 TFUE

- Reclamanta consideră că există un interes public superior în cunoașterea reacției Comisiei la o măsură notificată care încalcă libertățile și drepturile fundamentale din dreptul Uniunii. Aceasta susține că Comisia nu a explicat motivul pentru care consideră acest interes mai puțin important decât interesul de a nu divulga documentele solicitate.

(¹) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2015, L 241, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(³) Hotărârea din 7 septembrie 2017, Franța/Schlyter (C-331/15 P, EU:C:2017:639).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2017 – CMS Hasche Sigle/EUIPO (WORLD LAW GROUP)

(Cauza T-756/17)

(2018/C 022/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlin, Germania) (reprezentant: P.-C. Thielen, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „WORLD LAW GROUP” – cererea de înregistrare nr. 14 667 844

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 august 2017 în cauza R 329/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate privind cererea de înregistrare nr. 14 667 844 în măsura în care respinge cererea de înregistrare;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2017 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT BAR)

(Cauza T-758/17)

(2018/C 022/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfect Bar LLC (San Diego, California, Statele Unite) (reprezentanți: F. Miazzetto, J. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „PERFECT BAR” – cererea de înregistrare nr. 15 374 085.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2017 în cauza R 2439/2016-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și permiterea înregistrării mărcii a cărei înregistrare se solicită, și anume, cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr 015374085, „PERFECT BAR”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului și a EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2017 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT Bar)

(Cauza T-759/17)

(2018/C 022/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfect Bar LLC (San Diego, California, Statele Unite) (reprezentanți: F. Miazzetto și J. Gracia Albero, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „PERFECT Bar” – cererea de înregistrare nr. 15 376 064

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2017 în cauza R 2440/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și admiterea înregistrării mărcii solicitate, și anume cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 015376064 „PERFECT BAR”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului și a EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2017 – Meesenburg Großhandel/EUIPO (Triotherm+)**(Cauza T-760/17)**

(2018/C 022/72)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Germania) (reprezentant: D. Freiherr von Oldershausen, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „Triotherm+” – cererea de înregistrare nr. 15 186 471*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 septembrie 2017 în cauza R 1786/2016-1**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2017 – Grammer/EUIPO (Reprezentarea unei figuri geometrice)**(Cauza T-762/17)**

(2018/C 022/73)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Grammer AG (Amberg, Germania) (reprezentanți: J. Bühling și D. Graetsch, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea unei figuri geometrice – cererea de înregistrare nr. 15 389 621)*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 septembrie 2017 în cauza R 2250/2016-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2017 – Septona/EUIPO – Intersnack Group (welly)**(Cauza T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Septona AVEE (Oinofyta, Grecia) (reprezentant: V. Wellens, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „welly” – cererea de înregistrare nr. 13 085 519

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 iulie 2017 în cauza R 1525/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Kiku/OCSP – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)**(Cauza T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Kiku GmbH (Girland, Italia) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresda, Germania)

Datele privind procedura în fața OCSP

Titularul soiului în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Soiul în litigiu: cerere de protecție pentru soiul de mere „PINOVA” – certificatul nr. EU 1298

Procedura care s-a aflat pe rolul OCSP: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia camerei de recurs a OCSP din 16 august 2017 în cauza A005/2016

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 20 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolele 10 și 116 din Regulamentul nr. 2100/94.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Eglo Leuchten/EUIPO – Di-Ka (design corp de iluminat)

(Cauza T-766/17)

(2018/C 022/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austria) (reprezentant: H. Lauf, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: înregistrarea desenului sau modelului industrial comunitar nr. 2435768-0033

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2017 în cauza R 738/2016-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 alineatul (1) litera (b) și a articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002.
-

Ațiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Eglo Leuchten/EUIPO – Briloner Leuchten (Lampă murală)**(Cauza T-767/17)**

(2018/C 022/77)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austria) (reprezentant: H. Lauf, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Desenul sau modelul industrial în litigiu:* desenul sau modelul industrial comunitar nr. 2435768-0036*Decizia atacată:* Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2017 în cauza R 746/2016-3**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 alineatul (1) litera (b) și a articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002.

Ațiune introdusă la 20 noiembrie 2017 – roelliroelli confectionery schweiz/EUIPO – Tanner (ALPRAUSCH)**(Cauza T-769/17)**

(2018/C 022/78)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Elveția) (reprezentați: S. Overhage și R. Böhm, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* André Tanner (Schindellegi, Elveția)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul:* reclamanta*Marca în litigiu:* înregistrarea internațională a mărcii verbale „ALPRAUSCH” care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 218 671*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 august 2017 în cauza R 1596/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 27 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)

(Cauza T-772/17)

(2018/C 022/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamanți: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spania), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) și Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (reprezentanți: F. Miazetto și J. L. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Café del Mar” – marca Uniunii Europene nr. 2 090 520

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 septembrie 2017 în cauza R 1540/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității mărcii Uniunii Europene figurative care cuprinde elementele verbale „Café del Mar” nr. 2 090 520;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni și a titularului mărcii a cărei nulitate se solicită la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața diviziei de anulare și a camerelor de recurs ale EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.
-

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (Café del Mar)**(Cauza T-773/17)**

(2018/C 022/80)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spania), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) și Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (reprezentanți: F. Miazzetto și J. L. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Café del Mar” – marca Uniunii Europene nr. 1 054 303

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 septembrie 2017 în cauza R 1542/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității mărcii Uniunii Europene figurative care cuprinde elementele verbale „Café del Mar” nr. 1 054 303;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni și a titularului mărcii a cărei nulitate se solicită la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața diviziei de anulare și a camerelor de recurs ale EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2017 – Café del Mar și alții/EUIPO – Guiral Broto (C del M)**(Cauza T-774/17)**

(2018/C 022/81)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spania), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) și Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (reprezentanți: F. Miazzetto și J. L. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „C del M” – marca Uniunii Europene nr. 5 889 126

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 septembrie 2017 în cauza R 1618/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității mărcii Uniunii Europene figurative care cuprinde elementele verbale „C del M” nr. 5 889 126;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni și a titularului mărcii a cărei nulitate se solicită la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața diviziei de anulare și a camerelor de recurs ale EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2017 – Pan/EUIPO – Entertainment One UK (TOBBIA)

(Cauza T-777/17)

(2018/C 022/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Xianhao Pan (Roma, Italia) (reprezentant: M. Oliva, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Entertainment One UK Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „TOBBIA” – cererea de înregistrare nr. 11 775 509

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 septembrie 2017 în cauza R 1776/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate.

Motivele invocate

- lipsa motivării, încălcarea metodei de evaluare a relației dintre mărci, precum și lipsa evaluării în privința evaluării existenței unui risc de confuzie între mărci;

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2017 – Baradel și alții/FEI

(Cauza T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-72/13 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 17 noiembrie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia

(Cauza T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO